Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1848 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 8 aprilie 1955

Tot mai multe semnături pe Apelul de la Viena

Numărul semnăturilor puse pe Apelul de la Viena în ţara noastră a întrecut cu mult, încă de pe acum, numărul de semnături pe Apelul de la Stockholm de acum 5 ani. Campania de strîngere a semnăturilor continuă să se desfăşoare.

In regiunea Bîrlad au semnat pînă la 5 aprilie 373.411 cetăţeni: muncitori, ţărani muncitori, funcţionari, oameni de ştiinţă, artişti, pensionari, slujitori ai cultelor etc.

In regiunea Oradea, în adunările ţinute şi în urma acţiunii celor 2.387 echipe de cetăţeni care au mers din casă în casă, au fost strînse pînă la 3 aprilie 420.536 de semnături. In unele raioane ca Săcueni, Aleşd, Oradea, acţiunea de strîngere a semnăturilor s-a încheiat. In tot acest timp, cetăţenii regiunii Oradea au participat la 730 de adunări cetăţeneşti şi 8.552 de consfătuiri şi sfaturi ale păcii unde s-a discutat despre evenimentele internaţionale legate de lupta pentru pace.

In regiunea Suceava au semnat Apelul păcii, pînă la 5 aprilie, peste 500.000 de cetăţeni.

In regiunea Piteşti au semnat Apelul aproape 650.000 de cetăţeni, acţiunea de strîngere a semnăturilor fiind terminată în raioanele R. Vîlcea, Muscel, Brezoi, Slatina. Pretutindeni, cetăţenii îşi întăresc semnăturile pe Apel prin munca plină de elan pe locul de producţie. Numărul brigăzilor păcii din regiunea Piteşti s-a ridicat la peste 70, dintre care cele de la I. M. S. Cîmpulung, de la Intreprinderea textilă Piteşti, I.F.I.L. Curtea de Argeş şi altele obţin zilnic însemnate depăşiri de normă.

Campania de strîngere a semnăturilor este însoţită de o serie de acţiuni organizate de comitetele de luptă pentru pace, menite a lămuri şi mobiliza masele în lupta împotriva imperialiştilor aţîţători la război. Astfel, la Cîmpulung şi în comuna Rucăr au fost organizate expoziţii de tablouri, desene şi caricaturi antiimperialiste, create de artişti locali. La R. Vîlcea a avut loc un simpozion cu tema: „Energia atomică în slujba omului". De asemenea la Slatina, Drăgăşani, Govora, Olăneşti etc., s-au organizat simpozioane la care s-a vorbit despre progresele realizate de ţările lagărului socialismului şi creşterea mişcării pentru pace în ţările capitaliste şi coloniale.

Datoria tînărului asistent

ASISTENTUL are de îndeplinit sarcini mari şi importante pentru viaţa institutului. El este acela care fiind mereu în mijlocul studenţilor, îi poate cunoaşte şi îndruma îndeaproape. Această cunoaştere îi înlesneşte să devină un membru activ, de bază al colectivului, ajutor de seamă al profesorului şi conferenţiarului.

Sarcinile asistenţilor sînt multiple şi nu sînt uşor de îndeplinit, mai cu seamă că mulţi dintre ei nu au o experienţă pedagogică îndelungată. Să se apropie de studenţi, să-i ajute să-şi planifice studiul, să-i îndrume să folosească metodele cele mai bune de însuşire a materiilor, să contribuie la desăvîrşirea şi sistematizarea cunoştinţelor, să sprijine organizarea colectivului studenţesc şi să-şi continue în acelaşi timp şi pregătirea lor ştiinţifică şi pedagogică — iată numai cîteva din sarcinile ce revin tinerilor asistenţi.

Această muncă migăloasă şi permanentă începe încă de la ora de curs, la care asistentul trebuie să participe. Aici, pe lîngă faptul că asistă la predare, el poate să-şi dea seama de nivelul studenţilor, să vadă cum reuşesc să-şi ia notiţe, să observe dacă sînt atenţi şi disciplinaţi.

Este cît se poate de greşită concepţia unor asistenţi care-şi închipuie că între ora de curs şi cea de seminar nu mai au nimic de făcut. In fond, în această perioadă asistentul desfăşoară o muncă dublă: se pregăteşte el însuşi pentru seminar şi urmăreşte pregătirea individuală a studentului. Este foarte important ca asistentul să-şi rezerve timp pentru a cerceta conspectele fiecărui student, pentru a discuta cu el despre greutăţile pe care le întîmpină în înţelegerea materialului predat şi pentru a-l îndruma să conspecteze. Studentul are de studiat sute de pagini de bibliografie şi nu întotdeauna ştie să le planifice, iar uneori întîlneşte probleme complicate, pe care nu le poate înţelege întotdeauna singur. De aceea, asistentul trebuie să fie lîngă el, să-i explice ceea ce n-a înţeles la curs. Pentru aceasta este nevoie ca asistentul să meargă mai des la cămine ori în sălile unde studiază studenţii, pentru a-i putea ajuta pe loc la înţelegerea unor probleme mai grele. De asemenea, el trebuie să se preocupe mai mult de antrenarea studenţilor la consultaţii.

Mai cu seamă studenţii anului I au mare nevoie de sprijinul asistentului. Numai o muncă perseverentă, dusă cu fiecare om în parte, numai o îndrumare atentă şi un control susţinut al studiului individual pot asigura o desfăşurare corespunzătoare a seminariilor. Aşa a procedat asistentul Aron Mureşan de la Facultatea de ştiinţe juridice din Cluj. Acesta, primind sub îndrumare o grupă din anul I, de la începutul anului a început să-i familiarizeze pe studenţi cu munca din institut, învăţîndu-i cum să conspecteze materialul, cum să se pregătească pentru seminarii. El a fost mereu alături de studenţi atît în timpul activităţii universitare cît şi a celei extrauniversitare.

La seminarii se verifică de fapt, nu numai cunoştinţele studenţilor, ci şi nivelul de pregătire al asistentului. Discuţiile care se poartă ajută studenţilor să-şi adîncească şi să-şi sistematizeze cunoştinţele, numai în cazul cînd asistentul le va conduce în aşa fel încît să depăşească nivelul fiecăruia; studenţii trebuie să simtă tot timpul că au ce învăţa de la asistenţi. Felul în care interesează pe studenţi cele învăţate trebuie să stea în permanenţă în atenţia asistentului; el trebuie să ajute la lămurirea oricăror confuzii, să ia poziţie faţă de orice interpretare greşită a tezelor, pentru ca studenţii să-şi poată însuşi idei juste şi limpezi. In afară de aceasta, asistenţii trebuie să se preocupe neconteni de actualizarea tezelor pe care şi le însuşesc studenţii şi în special, de legarea cunoştinţelor teoretice cu activitatea practică, de găsirea unor exemple concludente.

Metodele pedagogice pe care le foloseşte asistentul în conducerea seminarului sînt de asemenea de o mare importanţă. Dacă el nu se va ocupa de toţi studenţii şi va prefera soluţia comodă de a discuta numai cu fruntaşii la învăţătură, seminarul se va împărţi în unii studenţi activi, pasionaţi de probleme, şi alţii neatenţi, indisciplinaţi, cu preocupări străine de învăţătură. Există unii studenţi care se prezintă la seminar nepregătiţi. Alţii, care deşi cunosc problemele, din timiditate ezită să ia parte la discuţii. Asistentul trebuie să caute să-i antreneze şi pe aceştia, încredinţîndu-le teme pentru alcătuirea unor referate, punîndu-le întrebări, provocînd discuţii. Discuţiile organizate trebuie să fie vii, să menţină mereu trează atenţia studenţilor.

Răspunderea care revine asistenţilor de la catedrele de ştiinţe sociale este şi mai mare. Pentru ca viitorul specialist să poată desfăşura o muncă rodnică şi creatoare în specialitatea lui, este necesar ca asistentul să-l ajute să cunoască legile de dezvoltare a societăţii, să înţeleagă politica partidului, să-şi iubească profesiunea aleasă şi să-şi îndeplinească îndatoririle faţă de patrie.

Faptul că asistentul se găseşte tot timpul în mijlocul studenţilor, cunoscîndu-le bine nivelul de cunoştinţe şi capacitatea de înţelegere, îi dă posibilitatea să fie cel mai însemnat ajutor al profesorilor şi conferenţiarilor din cadrul colectivului de catedră pentru pregătirea unor lecţii pe înţelesul tuturor studenţilor.

Munca asistentului nu se desfăşoară însă numai pe plan didactico-pedagogic. Influenţa lui educativă asupra studenţilor este multilaterală. Asistentul trebuie să ştie să îmbine atitudinea principială, tovărăşească, cu un deosebit tact pedagogic şi o purtare prietenoasă, deschisă. Nici o problemă care-i preocupă pe studenţi nu trebuie să-i fie necunoscută. Prin toate mijloacele el trebuie să cultive la studenţi simţul răspunderii faţă de învăţătură, să-i obişnuiască cu disciplina conştientă, cu respectul faţă de cadrele didactice, să contribuie la educarea lor comunistă. Pe această linie el trebuie să lucreze într-o strînsă colaborare cu organizaţia de bază U.T.M. El trebuie să se sprijine pe forţa colectivului studenţesc. In acest fel grupa de care se ocupă îndeaproape va putea simţi din partea lui cel mai puternic ajutor în toate domeniile. Triunghiul de conducere al grupei va găsi un sprijin însemnat în experienţa asistentului, în alcătuirea planului de activitate extrauniversitară, în aşa fel ca acesta să cuprindă acţiuni interesante şi utile pregătirii multilaterale a studenţilor, evitînd supraîncărcarea lor cu acţiuni nelegate de procesul de învăţămînt.

Desigur, ajutorul asistenţilor nu trebuie să se limiteze la alcătuirea planului. Ei trebuie să participe alături de studenţi la activitatea lor culturală şi sportivă.

Ridicarea continuă a nivelului de pregătire ştiinţifică şi pedagogică a asistentului, constituie una dintre cele mai principale laturi ale muncii lui. Ca să fie la înălţimea sarcinilor ce-i revin, să nu rămînă niciodată în urma vieţii, el trebuie să înveţe mereu. Cîteva ore pe zi trebuiesc rezervate studiului, pregătirii pentru seminar sau muncii în laborator. Mărunţele treburi zilnice sau sarcinile obşteşti, nu trebuie să-i facă niciodată pe tinerii asistenţi să neglijeze sau să amîne studiul individual, să piardă perspectiva în muncă, orizontul. Ca cetăţean, ca activist pe tărîmul ştiinţei, asistentul este dator să muncească ore întregi în laborator, în bibliotecă, în cercul ştiinţific, rezolvînd pînă la capăt problemele care-l preocupă, mergînd independent pe căi încă nestrăbătute.

Pentru ca să-şi poată îndeplini sarcinile cu succes, tinerii asistenţi au nevoie de un sprijin concret şi permanent, atît din partea catedrelor, a decanatelor, cît şi a organizaţiilor de bază U.T.M. — asistenţi. Organizarea unor schimburi de experienţă în cadrul catedrelor, poate fi de un real folos în ridicarea calitativă a muncii asistenţilor. Interasistenţa la seminarii şi la orele de laborator le va permite să poarte discuţii interesante în cadrul colectivului de catedră şi să aducă îmbunătăţiri sistemului de predare. De asemenea este bine ca sarcinile de organizaţie care li se încredinţează asistenţilor să fie legate direct de munca lor didactico-ştiinţifică.

Organizaţiile U.T.M. ale asistenţilor trebuie să-şi intensifice activitatea, să dezvolte la asistenţi simţul de răspundere pentru îndeplinirea sarcinilor lor, să se ocupe mai mult de creşterea nivelului politic şi ideologic al acestora.

Pentru ca organizaţiile U.T.M. de asistenţi să-şi îndeplinească această îndatorire, este necesar ca şi comitetele U.T.M. din institute şi facultăţi să îndrume mai concret activitatea acestora, să analizeze mai des activitatea lor şi să ceară sprijin în această direcţie organizaţiilor de partid.

Roadele muncii tinerilor asistenţi se reflectă în pregătirea studenţilor, în rezultatele pe care aceştia le dau în studiu. Munca lor este deci subordonată unui ţel înalt: creşterea unor cadre de specialişti capabili şi devotaţi patriei. Pentru îndeplinirea acestor sarcini nici un tînăr asistent nu trebuie să-şi precupeţească eforturile.

Sosirea delegaţiei guvernamentale a R. P. R. de la Budapesta

Joi la amiază s-a înapoiat în Capitală, venind de la Budapesta delegaţia guvernamentală a Republicii Populare Romîne, care a participat la sărbătorirea celei de a 10-a aniversări a eliberării Ungariei. Delegaţia a fost formată din tovarăşii general de armată Emil Bodnăraş, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, conducătorul delegaţiei, J. Fazekaş, secretar al C.C. al P.M.R. şi Simion Bughici, ministrul Afacerilor Externe.

La sosire în gara Băneasa, delegaţia a fost salutată de tovarăşii: Gheorghe Apostol, prim secretar al C.C. al P.M.R., Chivu Stoica, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, general locotenent Leontin Sălăjan, prim locţiitor al ministrului Forţelor Armate, Grigore Preoteasa, prim locţiitor al ministrului Afacerilor Externe, general locotenent I. Tutoveanu şi alţii.

A fost de faţă L. Pataki, ambasadorul R. P. Ungare la Bucureşti.

(Agerpres)

ÎN CINSTEA ZILEI DE 1 MAI

Cu mijloace mecanizate

GALAŢI. — (de la corespondentul nostru).

Gospodăria agricolă de stat din Urleasca este înzestrată cu cele mai moderne maşini. Datorită acestui fapt, în gospodărie, muncile agricole se fac aproape în întregime cu mijloace mecanizate.

Munca mecanizată dă posibilitate să se obţină recolte sporite la hectar. De aceea, muncitorii şi tehnicienii de aici folosesc din plin întreaga capacitate de lucru a maşinilor. Pe lîngă arături şi însămînţări de primăvară ei se ocupă în prezent cu grăparea semănăturilor de toamnă, pentru a sparge scoarţa ce s-a format în urma ploilor şi a menţine umiditatea solului.

Pentru a executa aceste munci pe o întindere de teren mai mare şi în timp mai scurt, mecanizatorii de la gospodăria agricolă de stat din Urleasca au format opt agregate. Fiecare din aceste agregate se compune din 18—19 cîmpuri de grapă, ataşate la un singur tractor. Acest agregat, cu o lăţime de lucru de 20 metri, dă posibilitatea tractoriştilor să-şi depăşească cu mult norma, grăpînd mult mai multe hectare de culturi într-o zi. De exemplu, pentru fiecare tractorist, cu un agregat obişnuit, norma este de 20 hectare pe zi. Cu noul agregat însă, tractoriştii, lucrînd în două schimburi — de zi şi de noapte — grăpează cîte 100 hectare.

Folosind larg aceste agregate, mecanizatorii gospodăriei au reuşit ca, numai în cîteva zile, să grăpeze peste 1800 hectare însămînţate cu diferite culturi în toamnă şi mai bine de 2000 hectare cu arătură de toamnă. Fruntaşi la executarea acestor munci sînt mecanizatorii Soare Mărgineanu, Mihai Grazea, Cocă Marin şi alţii, care zilnic realizează însemnate depăşiri de normă.

De asemenea, pînă la 31 martie, în gospodăria Urleasca au mai fost arate 850 hectare şi însămînţate 900 hectare cu diferite culturi din prima epocă. În gospodărie, munca continuă cu însufleţire.

Succesele tractoriştilor

IAŞI 7 (Agerpres). Inainte de a porni la cîmp brigăzile de tractorişti ale S.M.T.-urilor din regiunea Iaşi şi-au luat angajamentul ca în cinstea zilei de 1 Mai să depăşească sarcinile de plan şi să execute lucrări de bună calitate.

Tractoriştii au şi început să traducă în fapte angajamentul luat. Pînă în prezent, ei au executat arături pentru însămînţările de primăvară în volum de 3.244 hantri şi însămînţări în volum de aproape 500 hantri. Fruntaş pe regiune este S.M.T. Podul Iloaiei care a executat pînă acum un volum de lucrări de 762 hantri, arături şi însămînţări.

Fruntaşă pe regiune este şi brigada a 6-a de tractoare de la S.M.T. Moara Grecilor. Tractoriştii acestei brigăzi au îndeplinit pînă în prezent 80 la sută din planul de lucrări pe întreaga campanie de primăvară. Tractoristul Sănduc Constantin, de pildă, şi-a realizat planul pe campanie în proporţie de 111 la sută, iar tractoristul Constantin Rîmbu în proporţie de 105 la sută. Succese însemnate au obţinut şi brigăzile de tractorişti de la S.M.T. Huşi, Frumuşica şi Roman.

Un colectiv mic dar harnic

— Cum stăm meştere, că azi sîntem în 15 martie ?

— Pînă acum... cam 97 la sută depăşira, răspunse maistrul Vasile Blaga.

Răureanu Grigore s-a obişnuit ca la fiecare jumătate a lunii să comunice tinerilor din brigada pe care o conduce rezultatele muncii.

Fără a mai rosti o vorbă, se apropie de cuptor şi înfruntînd dogoarea limbilor de foc privi înăuntru.

— Gata băieţi, îi dăm drumul, spuse el după ce se convinse că materialul este bine încins.

Tinerii forjari se rînduiră fiecare la locul lui în timp ce Ion Ioniţă trăgea materialul din foc.

Petre Ariton ridică maneta ciocanului pneumatic, iar Alexandru puse fierul înroşit pe nicovală.

Răureanu şi Bejinaru prinseră zdravăn fierul în cleşte potrivindu-l pentru prelucrare.

— Gata ? întrebă Ariton.

— Dă-i drumul, răspunse Răureanu. Loviturile prinseră să cadă ritmic. Bucata de metal, la început neregulată, lua forma unui disc, apoi a unui inel. Stiva coroanelor pentru motorul de 120 c. p. creştea.

Metoda Voroşin nu este străină brigăzii U.T.M. nr. 4 de la secţia forjă a uzinelor „23 August". In jurul ciocanului la care lucrează brigada n-ai să vezi materiale de prisos, ci fiecare material la locul lui. In acest fel colectivul restrîns dar harnic al brigăzii nr. 4 reuşeşte să-şi ţină cuvîntul dat, de a-şi depăşi sarcinile de plan în cinstea zilei de 1 Mai.

Corespondent GH. TAPIRDEA

Talentul sticlarilor

ORADEA (de la corespondentul nostru). — „Maeştrii artei sticlăriei" — iată cum pot fi numiţi muncitorii de la fabrica de sticlă din Pădurea Neagră, regiunea Oradea.

În cinstea zilei de 1 Mai, sticlarii de aici s-au avîntat în întrecere cu tot elanul. Brigada de tineret din secţia şlefuitorie fină a fost printre primele brigăzi care şi-a spus cuvîntul în această întrecere: „Vom depăşi planul zilnic cu 25—30 la sută şi vom da produse de calitate superioară". Tinerii s-au ţinut de cuvînt. Angajamentul a fost cu mult depăşit, ajungîndu-se ca la data de 31 martie să se realizeze planul în proporţie de 189 la sută.

Munca în această secţie nu este de loc uşoară. Se cere o mare precizie la şlefuirea fină a diferitelor obiecte. Mulţi utemişti, printre care Szabo Maria, responsabila brigăzii, surorile Ana şi Elisabeta Raina, ocupă primele locuri în fruntea şlefuitorilor. „Secretul" succeselor lor constă de altfel într-o bună pregătire profesională, în atenţia cu care execută fiecare operaţie.

Fiecare tînăr din brigadă participă la munca colectivului. De pildă, utemistul Anton Hartauer este cel mai priceput şi talentat decorator. Acum în preajma celui de al V-lea Festival Mondial, el lucrează o vază pentru flori, rubinată. Pe această vază, care va fi trimisă la Festival, Anton vrea să scrie: „Pentru tine, prietene de peste hotare".

Un şantier al primăverii

CONSTANŢA (de la corespondentul nostru).

Anul acesta primăvara a sosit mai devreme pe litoral. Toată natura s-a trezit la viaţă. Timpul e însă nestatornic; zile calde, primăvăratece cu adieri uşoare de vînt, alternează cu zile ploioase şi reci. Cu tot timpul nestabil, în staţiunile balneare a început să se lucreze intens la amenajarea şi înfrumuseţarea acestor locuri unde oamenii muncii vor petrece zile minunate de odihnă.

Cel mai mare freamăt al muncii îl întîlnim la Eforie şi Vasile Roaită. Zilele acestea s-a deschis aici pentru o lună de zile un şantier. El a fost organizat din iniţiativa comitetului regional U.T.M., îndrumat şi sprijinit de comitetul regional de partid.

La chemarea organizaţiei au venit să lucreze voluntar pe şantier peste 300 de tineri din toate colţurile regiunii Constanţa. Rîndurile lor cresc de la o zi la alta. Ca să ajungă pe şantier unii tineri — ca cei din Casimcea, au trebuit să străbată pe jos aproape 20 km. Din alte părţi tinerii au venit constituiţi deja în echipe în frunte cu secretarul organizaţiei de bază U.T.M. Aşa s-a prezentat pe şantier organizaţia de bază U.T.M. de la Babadag.

Din prima zi viaţa a început să pulseze puternic. Treabă e multă de făcut pe şantier. Parcurile trebuiesc împrejmuite cu gard viu, iar locurile virane transformate în minunate colţuri de verdeaţă. Trebuiesc amenajate ronduri de flori, alei, rigole şi plantaţi mii de puieţi. Tinerii lucrează cu entuziasm.

Prima zi de muncă pe şantier s-a încheiat cu un bilanţ rodnic. Seara, la adunare s-au trecut în revistă realizările zilei. Brigada a VI-a din Medgidia a fost evidenţiată ca brigadă fruntaşă. Nici brigada a III-a de fete n-a rămas în urma băieţilor. In această zi fetele au plantat cu liliac 250 metri de alei, au greblat şi amenajat straturi pe 50 metri pătraţi pentru flori etc.

Lupta pentru cucerirea steagului — în cinstea zilei de 1 Mai — se dă acum din plin. Care brigadă îl va cîştiga nu putem preciza. Ştim însă un lucru: la Vasile Roaită şi Eforie tinerii îndeplinesc o faptă patriotică. Oamenii muncii care vor veni la odihnă le vor fi recunoscători pentru felul cum au amenajat aceste locuri.

Angajamentele prind viaţă

PITEŞTI 7 (Agerpres). — Angajamentele luate de oamenii muncii din întreprinderile regiunii Piteşti în cinstea zilei de 1 Mai, prind viaţă. Astfel, muncitorii de la filatura „Musceleanca" din comuna Cetăţeni, raionul Muscel, din cele 800 kg. fire de lînă cît s-au angajat să dea peste plan pînă la 1 Mai, au produs pînă la 1 aprilie aproape 400 kg. Brigăzile conduse de Ion Iordan şi Gheorghe Răuţă depăşesc zilnic angajamentele luate cu 20—25 la sută, îmbunătăţind în acelaşi timp calitatea firelor cu 1,5 la sută.

Pînă la sfîrşitul lunii martie sectorul ţesătorie al întreprinderii textile „11 Iunie" Găvana-Piteşti şi-a depăşit angajamentele luate în cinstea zilei de 1 Mai cu 50 la sută. Brigăzile conduse de Gheorghe Andrei, Pandele Constantinescu şi Constantin Oprescu şi-au depăşit angajamentele luate cu cîte 3000—3500 m.p. de pînză.

★

Şi ceferiştii Depoului C.F.R.-Piteşti îşi respectă angajamentele luate în cinstea marii sărbători. Pînă la 1 aprilie, ei au economisit 350 tone de combustibil convenţional.

Fruntaşi pe regiune

ARAD. — (de la corespondentul nostru).

Pînă nu de mult, staţiunea de maşini şi tractoare din Şicula era printre cele din urmă în îndeplinirea planului.

Acum lucrurile stau altfel. La începerea muncilor agricole de primăvară, sub îndrumarea organizaţiei de partid, conducerea staţiunii, cu sprijinul organizaţiei de bază U.T.M. şi a comitetului de întreprindere a organizat mai bine munca tinerilor mecanizatori, au fost luate măsuri care să însufleţească pe tinerii tractorişti în lupta pentru recolte îmbelşugate. Una dintre măsurile principale a fost organizarea întrecerilor socialiste între brigăzi şi individual, între tractorişti.

Şi roadele n-au întîrziat să se ivească. Desfăşurînd larg întrecerea socialistă pornită în cinstea zilei de 1 Mai, folosind din plin timpul prielnic de lucru şi întreaga capacitate de producţie a tractoarelor şi maşinilor agricole, tinerii tractorişti de la S.M.T. Şicula au obţinut chiar din primele zile succese frumoase în îndeplinirea planului. După puţin timp de la ieşirea în campanie, numeroşi tractorişti au reuşit să-şi îndeplinească sarcinile de plan ce le reveneau pentru campania agricolă de primăvară. Cei dintîi din staţiune care au dobîndit asemenea rezultate sînt tractoriştii din brigada condusă de Ştefan Bagoşi. Pînă de curînd ei îndepliniseră planul de producţie al brigăzii pe întreaga campanie în proporţie de 105 la sută. Dintre tractoriştii din brigadă s-au evidenţiat Ivan Viscan şi Iosif Noe, care şi-au realizat planul în proporţie de 110 la sută.

Datorită strădaniei tinerilor tractorişti S.M.T. Şicula a obţinut succese însemnate în îndeplinirea planului. Ea nu mai este printre cele din urmă, ci dimpotrivă este staţiune fruntaşă pe regiune în muncile agricole de primăvară.

DIN ŢARA CONSTRUCTORILOR COMUNISMULUI

DNEPROGHESUL — ASTĂZI

F. Abramov

Impreună cu Valentin Mitriukovski, inginer la hidrocentrala de pe Nipru, am răsfoit numerele mai vechi ale revistei „U.R.S.S. în construcţie". Unul din numerele acestei reviste era închinat oraşului ucrainean Zaporojie. Atrăgea atenţia o fotografie care înfăţişa plecarea din Uniunea Sovietică a scriitorului englez H. G. Wells. Stînd la fereastra vagonului, cu pălăria în mînă, Wells zîmbea trist. Intorcîndu-se în patria sa, el a scris o carte despre călătoria sa în tînăra republică sovietică.

Mitriukovski privi îndelung această fotografie.

— Gîndiţi-vă, — spuse el, — Wells, un om cu o fantezie atît de uimitoare, a numit planul leninist de electrificare o utopie, iar pe Lenin — un visător.

Inginerul îşi trecu încet privirea peste nenumăratele aparate care ne înconjurau (ne aflam la tabloul de comandă al hidrocentralei). Sala imensă care strălucea de curăţenie, era luminată viu de lămpi luminiscente; pe tablourile ce se înşirau de-a lungul pereţilor ardeau becuri colorate.

— De altfel, — adăugă inginerul, — nu-i de mirare. Numai Lenin a putut în acel timp să-şi imagineze cu precizie toate aceste realizări pe care le avem acum în faţa ochilor.

Aici, pe malurile Niprului, visul lui Lenin s-a transformat într-o puternică forţă materială. De aceea, aici totul e legat de numele nemuritor al lui Lenin: drumul spre hidrocentrală trece pe artera principală a oraşului, perspectiva „V. I. Lenin". La dreapta stăvilarului se văd stîlpii de beton ai portului fluvial „V. I. Lenin" iar în faţa portului se află un lac imens care a căpătat numele lui Lenin. Şi insula din mijlocul lacului poartă acest nume scump.

Pentru a înţelege măreţia şi importanţa Dneproghesului nu e de ajuns să priveşti numai construcţiile sale. Stăvilarul gigantic, clădirea imensă a sălii maşinilor, ecluza cu trei porţi — toate acestea, desigur, te determină să rămîi mirat de puterea minţii şi a mîinilor omeneşti, în deosebi dacă îţi aminteşti în ce termen scurt au fost create toate acestea şi cu cîtă repeziciune au fost refăcute după alungarea hitleriştilor. Dar importanţa Dneproghesului o simţi cu adevărat numai atunci cînd vezi pe malul stîng al Niprului pădurea nesfîrşită a coşurilor uzinelor, cînd priveşti şirul stîlpilor care susţin firele electrice ce se pierd la orizont.

Dneproghesul joacă un rol însemnat în cadrul economiei naţionale a Uniunii Sovietice. Energia lui electrică topeşte oţelul de înaltă calitate în uzina „Zaporojstal", pune în mişcare strungurile în uzinele constructoare de maşini, uşurează munca ţăranilor, fără să mai vorbim de foloasele pe care le aduce populaţiei din împrejurimi.

Hidrocentrala „V. I. Lenin" de pe Nipru este scumpă omului sovietic nu numai ca o întreprindere care are un rol însemnat în economia naţională, ca centru energetic al Ucrainei dar şi ca un monument al marelui conducător.

„Comunismul este puterea sovietică plus electrificarea întregii ţări", aceste cuvinte ale lui Lenin sînt înscrise pe stăvilarul de pe Nipru.

Dragostea poporului pentru învăţătorul său V. I. Lenin, se oglindeşte în faptul că în zilele de sărbătoare şi duminicile, localnicii vin de obicei să admire acest gigant. Acum, în timpul primăverii, aici e deosebit de plăcut. Cînd este apă multă în fluviu, hidrocentrala lucrează cu întreaga sa capacitate. De la 1 ianuarie a.c. şi pînă în prezent, Dneproghesul a dat de două ori mai multă energie electrică decît a dat în aceeaşi perioadă a anului trecut.

Hidrocentrala şi-a schimbat puţin înfăţişarea, chiar în comparaţie cu perioada dinainte de război. Aceeaşi clădire minunată din tuf armenesc roşiatic, care se ridică din apa spumegîndă, acelaşi neobişnuit şi neaşteptat aspect atrăgător în tot acest imens stăvilar de beton.

Şi cu toate acestea, schimbări sînt. Ele se petrec înăuntrul hidrocentralei şi nu sînt atît de evidente la prima vedere. Aceste schimbări alcătuiesc ceea ce numim de obicei progres tehnic.

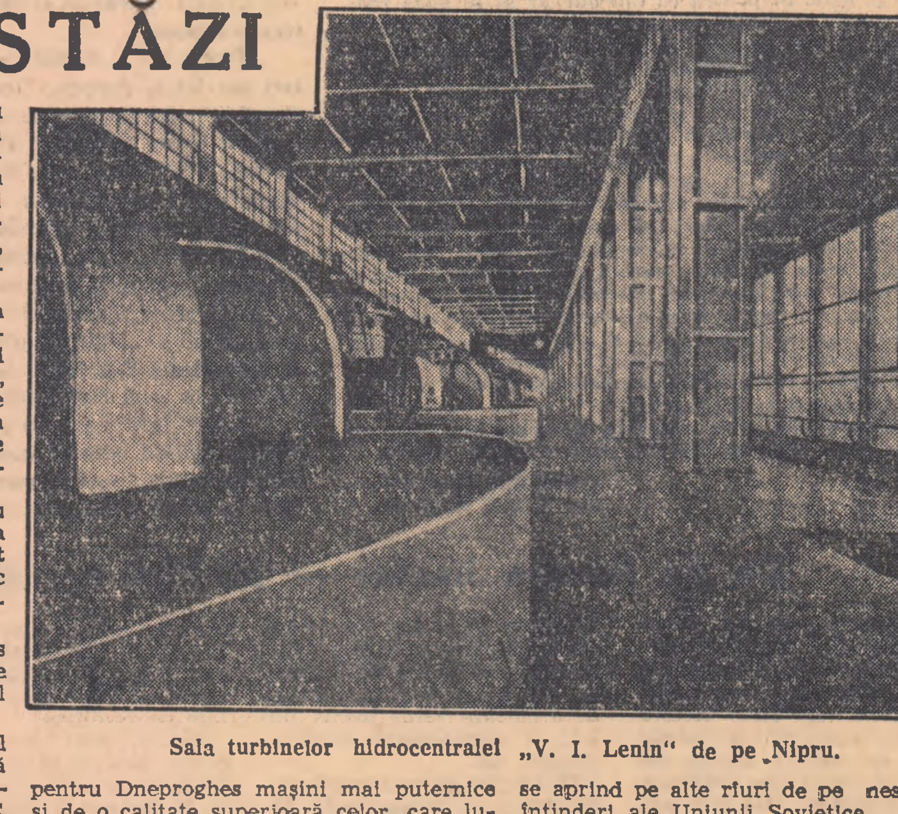
Principalele transformări au început încă în zilele reconstrucţiei cînd constructorii de maşini din Leningrad au creat pentru Dneproghes maşini mai puternice şi de o calitate superioară celor care lucrau aici înainte de război. Avînd utilaj nou, muncitorii au pornit o campanie pentru desăvîrşirea conducerii hidrocentralei, pentru automatizarea proceselor de producţie.

Cel mai important e desigur faptul că hidrocentrala este condusă de la distanţă. Dacă, acum cîţiva ani, fiecare agregat al hidrocentralei se punea în funcţiune din sala maşinilor, apoi acum orice generator electric poate fi pus în funcţiune sau i se poate schimba regimul de lucru de la nodul energetic de pe Nipru. De acolo dispecerul poate conduce centrale situate la o depărtare de multe sute de kilometri de Zaporojie — din Dneprodzerjinsk, din Krivoi-Rog, din Donbass sau din alte localităţi.

...Cînd treci seara pe lîngă stăvilar şi vezi reflectate în apă nenumăratele lumini sau auzi zgomotul apei care cade cu viteză, te gîndeşti că tot mai multe lumini se aprind pe alte rîuri de pe nesfîrşitele întinderi ale Uniunii Sovietice.

Cu o repeziciune nemaiîntîlnită prind viaţă planurile leniniste! Anul trecut au fost date în exploatare centrale cu o putere instalată de două ori şi jumătate mai mare decît în primii zece ani ai planului G.O.E.L.R.O., plan propus de Lenin la cel de al VIII-lea Congres al Sovietelor din întreaga Rusie care a avut loc la sfîrşitul anului 1920. Lenin a numit planul G.O.E.L.R.O. al doilea program al Partidului Comunist.

Lumini strălucitoare sclipesc deasupra Niprului, deasupra oraşelor şi satelor, uzinelor şi fabricilor, deasupra măreţelor construcţii care poartă numele conducătorului şi prietenului oamenilor muncii din lumea întreagă, Vladimir Ilici Lenin. Ele vor străluci timp de veacuri, luminînd viaţa paşnică şi creatoare a oamenilor demni de vremurile pe care le trăiesc, demni de epoca lor, de minunatul ţel pe care-l urmăresc în viaţă.

Sala turbinelor hidrocentralei „V. I. Lenin" de pe Nipru.

POSIBILITĂȚILE CREȘTERII PRODUCȚIEI AGRICOLE IN RAIONUL BĂILEȘTI

In cuvîntarea rostită la Consfătuirea fruntașilor în agricultură, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a arătat că avem toate condițiile necesare realizării în anul acesta a unei producții sporite la toate culturile și mai ales la grîu, porumb, sfeclă de zahăr, floarea soarelui.

Oamenii muncii de pe ogoarele raionului Băilești-Craiova, au înțeles acest lucru și se străduiesc să traducă în fapte hotărîrile partidului și guvernului. Invățînd din experiența dobîndită de fruntașii recoltelor bogate în anul trecut, ei sînt hotărîți să obțină anul acesta producții mai mari la toate culturile.

Rubrica de mai jos cuprinde unele aspecte din experiența bogată a țăranilor muncitori și muncitorilor agricoli din raionul Băilești, fruntași ai recoltelor bogate.

Mai mulți cartofi, mai mult porumb, mai mult bumbac

In comuna noastră, Siliștea Crucii din raionul Băilești, nu s-a cunoscut niciodată o cultură de cartofi pe suprafață mare. Puneau oamenii cîte un petec pe lîngă casă, de pe care recoltau cantități mici. Acum un an, într-o adunare generală, membrii întovărășirii noastre au hotărît să cultive cartofi pe o suprafață de 15 hectare. Toate cele 15 hectare au fost dezmiriștite la vreme, iar în toamnă le-am arat adînc cu tractoarele S.M.T.-ului Băilești. Cartofii de sămînță i-am procurat din raionul Făgăraș. Producția obținută a fost mai mare decît așteptările noastre. Pe lîngă bucuria pe care ne-a produs-o rodul bogat, noi am tras cu acest prilej și o însemnată învățătură și iată de ce: Gheorghe Popa, Florea Badea, Ion Ciobanu și Petre Ghiță au cărat pe cele două hectare pe care le-au lucrat — 0,50 hectare de fiecare — cîte 30.000 kg. gunoi de grajd. Inainte de plantare au mai împrăștiat și îngrășăminte chimice — azotat de amoniu și superfosfat. Cartofii au fost prășiți numai de două ori pentru că atunci cînd ar fi trebuit să se facă prașila a treia, tufele se făcuseră mari, acopereau tot locul și buruienile nu au fost înăbușite. De pe aceste două hectare am recoltat 64.000 kg., ceea ce înseamnă că de pe un hectar am scos 32.000 kg., recoltă neîntîlnită prin părțile noastre.

Alți întovărășiți ca Morcov Alexandru, Iancu Drăculeț, Petre Florea Bolovan au împrăștiat pe o suprafață de 6 hectare numai îngrășăminte chimice; n-au mai dat și gunoi de grajd. Au prășit și ei tot de două ori însă au obținut o producție mai mică: 22.000 kg. la hectar. Pe 7 hectare, cartofii s-au plantat cu aproape o lună mai tîrziu și terenul n-a fost îngrășat nici cu bălegar, nici cu substanțe chimice. Producția obținută a fost de abia 8.000 kg. la hectar.

Tot un fel de experiențe ca acestea am făcut noi și cu porumbul și bumbacul. Am avut 31 hectare însămînțate cu porumb. De pe 9 hectare, care s-au prășit de două ori, am recoltat aproape 3500 kg. boabe la hectar. Alexandru Jilavu, care a gunoit terenul și a făcut trei prașile, de pe 0,50 hectare a scos peste 2000 kg. porumb boabe. Pe o suprafață de 13 hectare s-a făcut doar o singură prașilă și în locul celei de a doua s-a rărițat. Am scos doar 1200 kg. la hectar.

La bumbac tot cam așa s-au petrecut lucrurile.

Din cele 44,50 hectare însămînțate, doar 4,50 au fost îngrășate cu îngrășăminte chimice. Cu toate că pe întreaga suprafață însămînțată cu bumbac s-au executat la timp prașilele, ciupitul, cîrnitul, recolta n-a fost aceeași peste tot. De pe cele 4,50 hectare s-au recoltat 800—1000 kg. bumbac la hectar, în timp ce de pe restul suprafeței am obținut 500 kg. la hectar.

Toate aceste constatări pe care le-am făcut anul trecut ne-au dovedit cu prisosință importanța aplicării întocmai a regulilor agrotehnice. Pămîntul poate produce mult dacă este lucrat așa cum scrie la carte. Nu înseamnă că este de ajuns să prășești, să plivești, să bagi în pămînt sămînță de soi. Acestea sînt condiții de bază pentru obținerea unor recolte sporite, însă mai trebuie ceva. Trebuie să pui la loc ceea ce ai luat, adică să dai pămîntului hrana pe care ci a dat-o plantelor în anii trecuți.

Din exemplele pe care le-am dat cu cartofii, porumbul și bumbacul nostru, s-a văzut că pe același fel de pămînt, la aceeași cultură, făcîndu-se aceleași lucrări de întreținere, recoltele au fost diferite din cauză că unele parcele au fost îngrășate, iar altele nu.

Invățătura de bază pe care am căpătat-o noi a fost aceea că, pentru a obține producții sporite trebuiesc aplicate toate măsurile agrotehnice, trebuiesc folosite cu chibzuință îngrășămintele naturale și cele chimice.

Anul acesta, învățînd din experiența de anul trecut, vom munci pămîntul mai bine, vom aplica la sfeclă și bumbac îngrășăminte suplimentare pentru a obține recolte sporite.

GHEORGHE ST. FLORESCU
președintele întovărășirii agricole „Inainte" din comuna Siliștea Crucii

Din experiența brigăzii noastre în cultura grîului

Brigada noastră a avut în anul trecut în îngrijire o suprafață de 50 hectare însămînțată cu grîu. Iată cum am muncit pentru a produce mai mult grîu, deci mai multă pîine.

Imediat după recoltarea mazărei am dezmiriștit cu dezmiriștitorul D. B. 2, pentru a păstra umezeala în sol și a ajuta încolțirea semințelor de buruieni. In luna august, cînd majoritatea buruienilor răsăriseră pe acest teren, am făcut o arătură de vară, cu plugul cu ramă urmat de grapă. Arătura de însămînțare am făcut-o la 12—13 septembrie, la adîncimea de 18—20 cm., iar semănatul în zilele de 30 septembrie, 1 și 2 octombrie 1953. Sămînța a fost condiționată și tratată contra mălurei cu abavit. Am dat la hectar 180 kg. Semănatul s-a făcut în rînduri încrucișate, cu semănătoarea I.A.R. 511 trasă de un tractor I.A.R. Am semănat pe o direcție, jumătate din sămînță, apoi de-a curmezișul, restul semînței. In același timp am făcut și grăpatul. Cînd s-a făcut însămînțarea acestei suprafețe, terenul nu avea umezeală suficientă. După șase zile de la terminarea semănatului, adică în ziua de 8 octombrie 1953 și în zilele următoare au căzut ploi care au favorizat încolțitul și răsăritul grîului. Semănătura noastră s-a dezvoltat frumos în toamnă, înfrățind puternic.

In timpul iernii semănătura a fost acoperită de un strat de zăpadă care ajunsese pînă la un metru grosime. După topirea zăpezii, la începutul lunii aprilie, cînd pămîntul s-a zvîntat, am constatat că grîul suferise fiind în parte înăbușit de stratul prea gros de zăpadă, iar unele plante prezentau un mucegai la rădăcină. Pentru a veni în ajutor acestei culturi, înainte de a grăpa semănătura, i-am aplicat îngrășăminte azotoase în cantitate de 200 kg. la hectar.

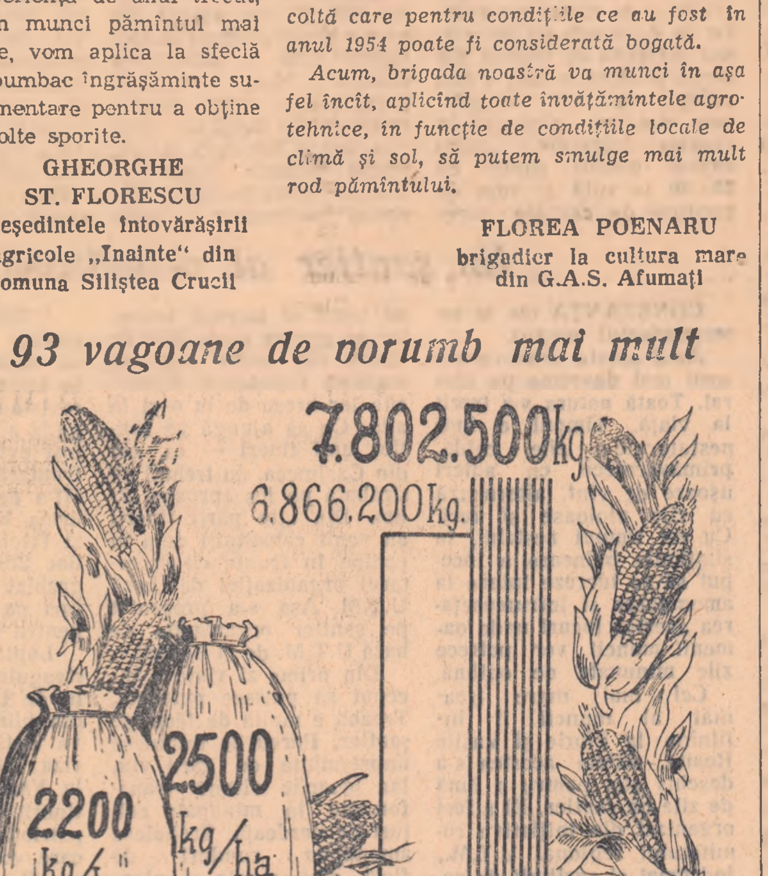
După 20 de zile de la această operație am observat efectul îngrășămintelor și al grăpării, cînd, odată cu căldura lunii mai grîul s-a dezvoltat frumos căpătînd o culoare verde închis.

Producția obținută a fost în medie de 1600 kg. la hectar. Dacă luăm în considerație că cultura noastră a suferit din cauza stratului prea gros de zăpadă de care a fost acoperită timp de peste 90 zile și mai ales de faptul că lanul de grîu a fost bătut de grindina căzută în ajunul recoltării care a cauzat o pagubă de aproximativ 40 la sută, putem afirma că am obținut o recoltă care pentru condițiile ce au fost în anul 1954 poate fi considerată bogată.

Acum, brigada noastră va munci în așa fel încît, aplicînd toate învățămintele agrotehnice, în funcție de condițiile locale de climă și sol, să putem smulge mai mult rod pămîntului.

FLOREA POENARU
brigadier la cultura mare din G.A.S. Afumați

93 vagoane de porumb mai mult

In comuna Băilești, în sectorul individual, s-au însămînțat anul trecut 3121 hectare cu porumb, obținîndu-se o recoltă medie de 2200 kg. la hectar, ceea ce ar însemna 6.866.200 kg. porumb boabe pe întreaga comună.

Producția la hectar n-a fost însă uniformă. Unii țărani muncitori ca: Ghiță Aurică, Florea Gh. Predatu, Constantin Tupangiu, Constantin Zorzoană și mulți alții, au obținut între 2900—3100 kg. porumb boabe la hectar. Alții, mai puțini la număr, ca: Alexandru Bălună, Trifon Moreanu, Dumitru Becea etc. au prășit porumbul numai odată sau de două ori după care au rărițat. Producția obținută de ei a fost de aproximativ 1500 kg. la hectar.

Dacă toți țăranii muncitori din comuna Băilești ar fi însămînțat porumbul la timp și ar fi întreținut cultura după regulile agrotehnicii, părăsind practicile învechite, s-ar fi putut obține cu ușurință o recoltă medie de 2500 kg. porumb boabe de pe fiecare hectar. Aceasta ar fi însemnat 7.802.500 kg. porumb pe întreaga comună, adică cu 936.300 kg. mai mult decît s-a recoltat anul trecut.

Numai într-o singură comună s-ar fi putut deci produce mai mult cu 93 vagoane porumb boabe, necesar hranei oamenilor, aprovizionării industriei noastre producătoare de bunuri de larg consum cu materie primă și dezvoltării creșterii animalelor.

Cît mai multe hectare lucrate cu tractorul

Pe lîngă ceilalți factori, mecanizarea lucrărilor agricole joacă un rol de seamă în sporirea producției la hectar la toate culturile și în special la rădăcinoase și prășitoare. De aceea, volumul lucrărilor mecanizate în agricultură trebuie să crească an de an.

In cuvîntarea rostită la Consfătuirea fruntașilor din agricultură, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej arăta că conducerile S.M.T.-urilor trebuie să asigure din timp contractarea unui volum cît mai mare de lucrări, astfel încît, în timpul campaniilor agricole capacitatea de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole să fie folosită la maximum.

Conducerea stațiunii noastre, bazîndu-se pe calitatea reparațiilor executate în iarnă la mașini și tractoare și pe priceperea tractoriștilor al căror nivel de cunoștințe profesionale a crescut în urma cursurilor de calificare, a început din timp munca de contractare, căutînd să depășească sarcinile de plan. Pînă acum cîtva timp, noi depășisem cu 9 la sută planul de contractare. Nu ne vom mulțumi însă numai cu atît. In angajamentele pe care ni le-am luat în întîmpinarea zilei de 1 Mai, noi ne-am propus să sporim volumul de lucrări contractate cu încă 5 la sută. Și pentru ca într-adevăr să se vadă roadele muncii executate cu tractoarele, noi ne-am angajat să facem numai lucrări de calitate, care să nu fie refuzate la recepționare, lucrări care să contribuie la obținerea unor însemnate sporuri de recoltă.

După terminarea reparațiilor, în timpul care ne rămăsese pînă la începerea muncilor în cîmp, am recapitulat o serie de probleme principale și ne-am completat unele cunoștințe. Se știe că prin folosirea metodelor avansate productivitatea muncii crește și de aceea ne-am hotărît ca toți tractoriștii să aplice metoda graficului orar. Pentru asigurarea succesului, metoda a fost prelucrată, fiecare tractorist putînd să-și calculeze singur numărul de ture necesare îndeplinirii graficului orar. Tot cu această ocazie s-au prelucrat sarcinile de plan care s-au repartizat pe brigăzi și tractoare, fiecare tractorist cunoscînd ce are de făcut: volumul de hantri pe care trebuie să-l execute, lucrările pe care le va face, locul de muncă și itinerariul.

Primăvara ne-a găsit pregătiți. De-acum brigăzile au ieșit pe cîmp unde duc bătălia pentru recolte sporite.

OPREA GHENCIU
din S.M.T. Băilești

De pe fiecare hectar — 50.000 kg. sfeclă de zahăr

Recoltele bogate de sfeclă de zahăr obținute de întovărășirea noastră sînt cunoscute în toată regiunea Craiova și-n multe părți ale țării. Aceste roade nu le-am obținut întîmplător. Am muncit pentru ele și am aplicat practic învățăturile agrotehnice. Iată cum am lucrat noi.

In vară am dezmiriștit terenul imediat după recoltare, iar mai tîrziu, spre toamnă, l-am arat adînc la 25—27 cm. Primăvara am grăpat terenul. Inainte de însămînțare, pentru a afîna pămîntul, am lucrat cu cultivatorul, după care am însămînțat sămînță iarovizată. Totodată am îngrășat terenul cu superfosfat și azotat de amoniu. Indată după răsărire am făcut prima prașil. și buchetatul. La 7—8 zile am rărit sfecla lăsînd numai un fir la cuib, iar mai tîrziu am făcut prașila a doua.

Odată cu prașila a doua, pe o suprafață de 0,25 hectare eu am făcut și îngrășarea suplimentară. Cînd sfecla se făcuse mare, pe parcela îngrășată suplimentar de mine am observat că frunzele erau mari și de o culoare verde închis, un fel de verde-negru cum îi spunem noi.

Mi-am dat seama îndată care-i cauza și m-am gîndit să recoltez sfecla de pe locul acesta separat. Mă interesa producția la hectar.

Pînă la recoltare, întreaga suprafață însămînțată cu sfeclă a fost prășită de 4 ori.

In toamnă, cînd am scos sfecla, de pe 18 hectare am realizat 54 de vagoane, adică 30.000 de kg. la hectar. Petecul acela de pămînt de 0,25 hectare, pe care am dat îngrășăminte suplimentară a dat o producție de 11.820 kg. ceea ce însemna peste 47.000 kg. la hectar. Este drept că față de sectorul individual, unde recolta a fost de 8000 kg. la hectar, noi am scos mai mult. Puteam totuși să scoatem și 50.000 kg. sfeclă la hectar, însă pentru aceasta era necesar să aplicăm pe întreaga suprafață îngrășăminte suplimentară și să mai prășim încă odată cu vreo 20 de zile înainte de recoltare.

Pentru anul acesta noi ne-am hotărît să însămînțăm cu sfeclă de zahăr o suprafață de 60 hectare. Ne-am și pregătit. Terenul a fost arat din toamnă, ne-am asigurat îngrășămintele, sămînța o iarovizăm ca și în anul trecut.

Acum, avînd la bază experiența anului trecut, vom da îngrășăminte suplimentare pe întreaga suprafață.

Ca să arătăm tuturor țăranilor muncitori din comuna noastră importanța aplicării regulilor agrotehnice și ca să ne convingem și noi practic asupra celei mai bune căi de urmat aici, pe pămîntul nostru, ne-am hotărît ca anul acesta să facem pe o suprafață de 10 hectare un teren experimental. Cu sprijinul inginerului agronom care va veni la circumscripția noastră agricolă, vom împărți terenul în mai multe parcele pe care vom aplica diferite metode de lucru. De exemplu, pe o parcelă vom da și îngrășăminte naturale și chimice, vom face însămînțarea la timp, toate lucrările de întreținere și îngrășarea suplimentară. Pe altă parcelă vom da numai îngrășăminte naturale, pe alta numai chimice, pe una vom prăși de cinci ori, pe alta de trei ori și așa mai departe.

Parcela pe care se vor da și îngrășăminte suplimentare va folosi în special întovărășiților noștri. Li se va dovedi astfel importanța acestei lucrări.

După cum am arătat, noi am observat încă de anul trecut ce sporuri de recoltă se pot obține îngrășînd suplimentar terenul. Lotul de experiență ne va ajuta să dovedim practic încă odată acest lucru.

MARIN CURCA
președintele întovărășirii agricole „Drumul socialismului" din satul Cioroiu Nou

Note bibliografice

A. F. Pisemski: „Este ea oare vinovată?"

Nuvela „Este ea oare vinovată ?", cît și povestirea „O bătrînă boieroaică", ale scriitorului clasic rus A. F. Pisemski, autorul romanului „O mie de suflete" care a apărut de asemenea în traducere romînească, vin să complecteze galeria tipurilor de moșieri, exemplare ale clasei parazitare asupritoare din Rusia țaristă, create de către marea literatură realistă clasică rusă din secolul trecut.

Maria Vissarionovna Vankovski, din nuvela „Este ea oare vinovată ?" — e o bătrînă moșiereasă a cărei avere s-a risipit odată cu moartea soțului ei. Pentru a-și îmbunătăți într-un fel situația materială, ea își silește fiica să se căsătorească cu un bătrîn negustor înstărit. Viața acestei fete, Lidia Nikolaevna, devine un adevărat chin, alături de soțul ei bețiv față de care nu nutrește nici un fel de dragoste.

Simpatia autorului este de partea tinerei fete în al cărei suflet ales, bunătatea și gingășia se contopesc cu un sentiment de supunere, de resemnare în fața vitregiilor soartei. Scriitorul pune pe cititori să judece dacă este oare vinovată această femeie pentru că nu-și iubește soțul, pentru că sentimentele ei au fost încredințate unui alt om. Din lectura nuvelei cititorul poate să afle răspunsul pe care-l dau înseși faptele, adevărul. Nu. Lidia nu este vinovată, vinovată este bătrîna moșieriță care și-a vîndut fiica negustorului. Vinovată este societatea în care sufletele oamenilor sînt scoase la mezat, în care și avuțiile și prejudecățile sînt puse înaintea oricăror sentimente, oricăror idealuri înălțătoare ale omului.

Un caracter asemănător celui al Mariei Vissarionovna aduce Pisemski în povestirea „O bătrînă boieroaică", sublinind trăsăturile desgustătoare ale reprezentanților clasei feudale în descompunere. Citind această povestire, ai sentimentul că o reîntîlnești pe aceeași moșieriță fără suflet, care însă de astă dată este în plină bogăție și poate hotărî după bunul ei plac nu numai viața, fericirea, gîndurile fiicei sau nepoatei sale, ci și ale oamenilor din împrejurimi. Furioasă că nepoata ei Katerina Egrafovna a îndrăznit să-l calce cuvîntul și să se căsătorească cu cel pe care-l iubea, cruda moșieriță a făcut tot ce i-a stat în putere să distrugă fericirea acestei familii, forțîndu-i pe cei doi tineri îndrăgostiți să trăiască într-o asemenea mizerie, încît Olga deznădăjduită a fost nevoită să-și părăsească soțul.

Autorul își dovedește poziția înaintată pentru vremea sa, arătîndu-și simpatia față de oamenii simpli din popor, reliefînd, în contrast cu chipurile josnice ale moșierilor exploatatori, curajul și sinceritatea celor mulți. El povestește de pildă cu căldură despre ajutorul pe care aceștia l-au dat Katerinei Egrafovna pentru a-și susține soțul aflat în mare mizerie.

Sînt pagini emoționante, de un puternic realism, acelea oferite cititorilor în volumul „Este ea oare vinovată ?" apărut de curînd în Editura „Cartea Rusă".

Cooperativa noastră

In sat la noi s-a deschis localul unei cooperative noi. Poate că unii vor spune că această informație nu-i un lucru deosebit, nou, că în toate satele astăzi sînt cooperative.

Intr-adevăr nu-i un lucru nou, dar pentru noi, cei din Almașu Mic, regiunea Oradea, inaugurarea cooperativei a fost un adevărat eveniment, o încununare a muncii noastre, căci localul cooperativei a fost construit prin muncă voluntară.

Țăranii muncitori vin cu drag să-și facă cumpărăturile în magazinul bine aprovizionat totdeauna, unde gestionarul Gheorghe Manciu servește cu multă răbdare și bunăvoință pe toți cumpărătorii.

Poate că într-adevăr aceste lucruri sînt dintre cele mai obișnuite, dar noi ne bucurăm de ele, de aceea eu am ținut mult să vă scriu.

Corespondent
PAVEL GHIURAU

IDEI ÎNDRĂZNEȚE

★ Locomotiva se spală singură ★ Polizorul cu turbină ★ Caloriferul cuptoarelor

Aproape că nu există sector de activitate în patria noastră care să nu cuprindă pe acei muncitori care învățînd zi de zi din experiența înaintată obțin noi succese în producție. O amploare importantă a luat în fabricile și uzinele noastre mișcarea inovatorilor. Prin confecționarea unui nou dispozitiv, prin reducerea consumurilor specifice de materiale sau prin îndeplinirea înainte de termen a sarcinilor de plan, inovatorii contribuie din plin la realizarea înainte de termen a cincinalului. Nu este deci de mirare că în cursul anului trecut în întreprinderile noastre au fost aplicate peste 26.000 raționalizări, inovații și invenții care însumează economii antecalculate în valoare de peste 33 milioane lei.

Despre munca și rezultatele inovatorilor obținute în producție în noul an ne informează aproape zi de zi corespondenții voluntari ai ziarului nostru.

Printre inovatorii din depoul nostru — își începe scrisoarea adresată redacției tînărul **Munteanu Alexandru** din Caransebeș — se numără și tovarășul Anton Müller. Anii i-au nins din belșug tîmplele. Cu toate acestea, tovarășul Anton Müller este un muncitor plin de elan și voință. A fost un timp cînd tovarășul Müller a lucrat mecanic pe locomotivă. Ii plăcea nespus de mult atunci cînd, din marchiza locomotivei, scrutînd întinderea nemărginită a magistralelor de oțel, veghea ca trenul pe care-l conducea, fie de marfă sau de persoane, să ajungă la timp și în bune condiții în gara de destinație.

Anii au trecut. Cu multă părere de rău tov. Müller a coborît de pe locomotivă. Amintirile însă și azi mai stăruie în mintea bătrînului ceferist.

Sînt multe însă de făcut și în atelier! Și încă pentru unele trebuie să depui multă străduință. Dar tovarășul Müller nu este omul care să se sperie de greutăți. Le ia pieptiș și nu se dă bătut cu una cu două. Așa s-a întîmplat și cu una din inovațiile făcute cu cîtva timp în urmă. Mecanicii și fochiștii — parte din ei foști „tovarăși de drum" ai inovatorului nostru, aveau neplăceri odată cu intrarea mașinei în depou pentru spălare. Se vorbea că atunci se pierde prea mult timp, se face risipă de combustibil, și cîte alte vorbe de felul acesta nu puteau fi auzite. Cu toate acestea, propuneri de îmbunătățire a muncii, de scurtare a timpului de spălare a locomotivelor nu se făceau.

Intr-o zi tovarășul Müller s-a gîndit că ar fi bine dacă s-ar folosi la spălarea locomotivei însăși presiunea ei. Zis și făcut. S-au confecționat toate cele necesare și s-a construit instalația după indicațiile date de tovarășul Müller. E drept că propunerea făcută nu a dat rezultatele dorite de la prima încercare. Acum însă, cînd locomotiva este introdusă la spălare, ea se află sub presiune. Aburul este introdus într-un rezervor al noii instalații cu apă pe care o încălzește. Economiile de combustibil și de timp — ne scrie în continuare corespondentul — sînt concludente. Pe lîngă spălarea locomotivei se face și răcirea ei. In felul acesta echipele de reparații pot trece de îndată la înlăturarea eventualelor defecte survenite din cauza uzării locomotivei.

Pentru a nu se risipi apa caldă de la radiatoarele de încălzire în timpul staționărilor, tovarășul Anton Müller a considerat că este necesară instalarea unor țevi de legătură prin care apa caldă este introdusă în rezervorul instalației. In urma aplicării inovației tovarășului Anton Müller, timpul de spălare a locomotivelor la depoul de locomotive Caransebeș a fost redus de la 22 ore la 10 ore, iar consumul de combustibil a fost redus considerabil.

★

Din scrisoarea trimisă redacției de tînărul **Nicolae Roventa** aflăm că și la atelierele de zonă C.F.R. Craiova lupta **pentru mărirea producției și productivității** muncii prin realizarea a tot mai însemnate inovații cunoaște un ritm susținut.

Multe necazuri îi aducea lăcătușului Constantin Giurea șlefuirea furcilor de gardă de la roțile vagoanelor. Ridicarea vagonului de pe osii, tăierea niturilor de pe șasiu și demontarea pieselor de la roată îngreunau considerabil munca lăcătușilor.

Ajutat de maiștrii și inginerii secției, tovarășul Giurea Constantin a conceput cu cîtva timp în urmă confecționarea unui polizor cu turbină de aer. Funcționînd cu aer comprimat, la 5—8 atmosfere, noul polizor permite atingerea unei viteze de rotație cuprinsă între 900—1000 ture pe minut. Prin confecționarea și aplicarea în munca de zi cu zi a noului dispozitiv se elimină eforturile depuse de 3 tovarăși.

Confecționarea polizorului nu este însă singura inovație făcută de tovarășul Giurea Constantin. In prezent el lucrează la o altă inovație. Este vorba — după cum ne informează corespondentul — de o mașină de tîmplărie cu ajutorul căreia se pot trage la rindea toate cele patru fețe ale scîndurii deodată.

★

„Un tînăr și un vîrstnic, fruntași și prieteni în producție" — se intitulează corespondența trimisă de tov. **Ion Sbîrciog.**

Unul are 28 de ani, iar altul de curînd a pășit în cel de-al 40-lea an al vieții. Unul este muncitor, iar celălalt este maistru, șef de schimb. Cu toate acestea nimic nu-i împiedică pe Alexe Popescu și Nicolae Diaconescu să fie buni prieteni.

Pe amîndoi îi preocupa găsirea unui mijloc pentru a micșora consumul prea mare de lemne și reducerea timpului de aprindere a focului și încălzire normală a cuptoarelor.

In timpul liber tovarășii Diaconescu și Popescu și-au așternut planurile lor pe hîrtie. Au consultat după aceea tehnicienii și inginerii întreprinderii. Prin instalarea unui tub comunicativ de la primul pînă la ultimul cuptor, căldura este acum transmisă la temperatura normală de ardere la noul cuptor încărcat.

Ca urmare a adaptării noului dispozitiv la toate cuptoarele de ardere, căldura din primul cuptor înlocuiește arderea unei cantități de circa 600 kg. lemne, iar la un ciclu de ardere se economisește combustibil în valoare de 1600—2000 lei.

Inovația tovarășilor Nicolae Diaconescu și Alexe Popescu aduce întreprinderii de produse refractare „Unirea" din Tg. Jiu însemnate beneficii. Cei doi prieteni și inovatori reușesc acum să-și depășească zilnic sarcinile de plan în proporție de 20—25 la sută, economisind totodată timpi prețioși cu ocazia aprinderii fiecărui cuptor în parte.

Rodnică activitate artistică

(De la corespondentul nostru).

Căminul cultural „Gheorghe Doja" din comuna Militari, raionul Gheorghe Gheorghiu-Dej, București, desfășoară o rodnică activitate, apreciată nu numai de locuitorii acestei comune, ci și de cei ai comunelor și satelor din jur.

Activitatea artistică ocupă un loc însemnat printre celelalte preocupări ale conducerii căminului cultural. Astfel, au fost create: o echipă de teatru, un cor, o echipă pentru teatrul de păpuși precum și un grup de soliști și recitatori.

Directorul căminului, tovarășul Dumitru Diaconu, se îngrijește ca spectacolele să fie prezentate la un nivel artistic tot mai înalt și aceasta a făcut ca tot mai mulți spectatori să urmărească cu multă plăcere jocurile și cîntecele noastre populare, scenetele, poeziile, piesele de teatru etc.

Tovarășul Gheorghe Ungureanu, instructor artistic, depune foarte multă strădanie, ajutîndu-i pe tinerii interpreți să realizeze o justă redare a personajelor, din piesa „Pe malul Topologului" de M. Leonard.

Echipa de păpușari amatori condusă de tovarășul Gabriel Teodorescu, prezintă cu regularitate spectacole de satiră și umor, care plac foarte mult atît copiilor cît și celor mari. Culegînd faptele din viața de toate zilele a cetățenilor comunei Militari, artiștii amatori dau dovadă de multă pricepere și de talent în satirizarea celor leneși, birocrați. Teatrul de păpuși și-a creat un atelier propriu în care își confecționează decorurile și păpușile.

Printre cei mai sîrguincioși tineri care însuflețesc activitatea artistică a căminului cultural sînt: Constantin Cristescu, A. Dorina, Nuți Trocmaier și mulți alții.

Formațiile artistice ale căminului cultural „Gheorghe Doja" au început să dea spectacole și în comunele din jur.

PE URMELE MATERIALELOR NEPUBLICATE

Din nou în postul corespunzător

Intr-o scrisoare primită de la un corespondent din orașul București se arată că tov. Stroiescu C. Maria, contabilă principală la atelierul central piese de schimb din cadrul M.I.A., cu data de 31.I.1955 a fost trecută într-o muncă necorespunzătoare pregătirii sale. Acest semnal critic a fost înaintat forurilor în drept. Ministerul Industriei Alimentare, în urma cercetărilor întreprinse, ne comunică: „Din constatările făcute de noi, considerăm că sezisarea a fost justă și ca urmare a acestui fapt, tov. Stroiescu Maria a fost reintegrată în postul de contabil I conform pregătirii pe care o are, tot la atelierul central piese de schimb din M.I.A.".

ROADELE ELECTRIFICĂRII

Feldioara, regiunea Stalin, este unul din satele patriei noastre care a fost electrificat de curînd. Țăranii muncitori din Rotbav — sat vecin — au cerut extinderea rețelei de radioficare și în satul lor. Dorința le-a fost îndeplinită. Astăzi, stația de radio-amplificare din Rotbav emite zilnic și un program local.

In fotografii: Tînăra Marta Schell din orchestra căminului cultural din Rotbav cîntă la microfon acompaniată de un tînăr chitarist amator (stînga). Ea este ascultată cu atenție de țăranii muncitori care-i cunosc talentul (dreapta).

Imagini din Jurnalul de actualități nr. 10 al Studioului de filme documentare Alex. Sahia-București.

In fața caietului de notițe

Pentru a putea face față cu cinste sarcinilor școlare, pentru a căpăta cunoștințe trainice, pregătindu-te temeinic să contribui cu toate puterile la înfăptuirea sarcinilor construirii socialismului în țara noastră — pe lîngă dragostea de carte — este foarte necesară organizarea metodică, sistematică a studiului individual.

Printre factorii care hotărăsc rezultatele studiului individual se află și caietul de notițe. El te ajută să-ți lămurești noțiunile, să adîncești problemele, să-ți însușești pe deplin lecția, să devii un elev fruntaș și cu timpul un cadru de nădejde în specialitatea pentru care te pregătești.

*

Pășind în holul Școlii medii tehnice de comerț și cooperație de pe strada Hristo Botev din Capitală, te întîmpină o atmosferă de liniște prielnică învățăturii. Iți atrag privirea vitrinele cu material didactic, tablourile și planșele de tot felul...

Curînd soneria anunță sfîrșitul orei. Din sălile de clasă își face loc zvon de glasuri și pe coridoare apar în grupuri, tineri cu obrajii rumeni și ochii vioi. Sînt fii ai oamenilor muncii de la orașe și sate, veniți aici să învețe legile comerțului socialist.

In cancelarie, profitînd de pauză, profesorii schimbă păreri, revăd planurile lecțiilor, citesc...

De la ei am aflat că în școală se acordă o mare atenție studiului individual. Problema aceasta a fost analizată în comun de către conducerea școlii, organizația de bază P.M.R. și comitetul U.T.M. S-a ajuns la concluzia că, în această privință, un rol deosebit revine cadrelor didactice, încă din momentul conceperii lecțiilor. Lecțiile interesante, atractive și mai ales bine sistematizate fac ca în timpul explicațiilor elevul să fie atent și să poată acoala capitolele, paragrafele, ideile importante. In felul acesta fiecare poate lua notițe complecte și clare, care-i sînt de mare ajutor în timpul studiului individual.

In orele de dirigenție profesorii explică elevilor cele mai bune metode de studiu. Astfel, mulți elevi s-au convins că trebuie să-și planifice timpul, să citească materialul bibliografic și mai cu seamă să folosească cu pricepere notițele.

Săptămînal, caietele de notițe sînt controlate și se atrage atenția elevului respectiv asupra ideilor greșite, neclare, incomplecte; acestea sînt goluri, deficiențe în însușirea materiei care neînlăturate s-ar face simțite la examen și ar avea repercusiuni și mai tîrziu în viață, în muncă.

Caietele de notițe bune, îngrijite, corecte, sînt date ca exemplu, se scrie despre ele la gazeta de perete. De asemenea, sînt popularizate metodele bune de a lua notițe: sublinierea pasajelor principale, prescurtarea corectă a cuvintelor, formularea pe scurt a ideilor, rezumarea lecțiilor.

Din sfatul profesorilor și din experiența elevilor fruntași, mulți dintre elevii care aveau greutăți în primii ani de școală au înțeles că trebuie să fie atenți la curs, să ia notițe într-un mod îngrijit, ordonat, să complecteze problemele la studiul individual pe baza observațiilor din materialul bibliografic și să-și întocmească la sfîrșitul lecției o schemă a principalelor idei; mulți au înțeles că trebuie să facă legătura cu cunoștințele anterioare, să învețe în mod creator — nu mecanic, nu „papagalicește". Și, procedînd așa, mulți elevi au învățat să-și organizeze studiul, s-au deprins să muncească cu cartea, caietul și condeiul, iar astăzi se numără printre fruntași: Voicu Bibică, Gorgan Marin, Bălăceanu Nicolae, Mănguță Constantin, Dobre Ion, Dobre Axente și alții — sînt elevi care fac cinste școlii.

*

După orele de curs am stat de vorbă cu unul dintre elevii fruntași — Voicu Bibică din anul III C. E un tînăr înalt, bine făcut, fiu al unui colectivist din comuna Sălcioara, raionul Lehliu. In toți anii de studiu a obținut la examene numai calificativele „bine" și „foarte bine". Pentru atitudinea sa justă față de colectiv, este apreciat de profesori și se bucură de stima colegilor. De curînd a fost ales secretar al biroului U.T.M. pe clasă.

L-am întrebat despre metodele sale de muncă, de studiu.

— La început îmi venea foarte greu, povestește el. Nu știam cum să învăț. In timpul explicațiilor mă atrăgeau ghidușiile, nu eram atent; din această cauză prindeam frînturi de fraze, ideile îmi erau neclare. La studiul individual pierdeam mult timp cu descifrarea notițelor și-mi venea greu să înțeleg lecția pentru că de fapt abia atunci mă gîndeam la ea... De la o vreme, ascultînd îndemnul tovarășilor profesori, mi-am dat seama că așa nu mai merge. Am încercat și cu timpul am reușit să mă schimb. M-am obișnuit să fiu foarte atent la predare. Asta mă ajută să urmăresc problema generală, să înțeleg amănuntele și să pot formula ideile pe scurt, cu cuvintele mele. Pot spune că procedînd astfel eu învăț încă de la predarea lecției lucrurile principale.

Da, Voicu a parcurs drumul de la „învățătura" pe apucate, cum se întîmpla înainte, la studiul bine organizat, sistematic. Fiind atent în timpul explicațiilor, el poate lua notițe complecte și clare. Ca să nu piardă timp, folosește prescurtarea cuvintelor — binențeles, prescurtări logice, pe care le poate înțelege.

Apoi își planifică timpul, așa ca să poată învăța la toate obiectele pe care le are a doua zi. Nu pierde nici un minut („fiecare clipă e prețioasă, fie pentru învățătură, fie pentru odihnă sau distracție"). Iși aranjează la îndemînă caietele, își procură materialul bibliografic, astfel ca atunci cînd se apucă de învățat să nu-i lipsească nimic.

Incepînd să învețe, procedează în felul următor: mai întîi citește lecția din manual sau materialul bibliografic. Citește atent și subliniază ideile importante. Apoi, citește notițele, le corectează și le complectează; ele îi ajută și acum, dar îi vor fi de mare folos și în preajma lucrărilor de control și a examenelor. Citind, caută să pătrundă înțelesul legat de viață al fiecărei probleme, caută să împletească ceea ce învață cu cunoștințele anterioare de la respectiva materie și chiar de la alte materii. De exemplu, cînd a învățat despre rentabilitatea socialistă, lecție predată la cursul de contabilitate, a făcut legătura cu cele învățate la cursul de economie politică — a înțeles mai bine problemele.

La lecțiile mai grele întocmește cu cuvintele sale un rezumat al ideilor principale.

Așa a ajuns Voicu Bibică, ca și mulți alți elevi, fruntaș la învățătură...

L-am rugat să-mi arate caietele de notițe. A dat fuga și s-a adus servieta. Din ea a scos pe rînd caietele de romînă, istorie, geografie, fizică... Privindu-i-le, am înțeles că el învață să prețuiască limba poporului și operele scriitorilor noștri, să cunoască trecutul de luptă al maselor populare, să îndrăgească frumusețile țării, să privească just legile naturii; am înțeles că va deveni un om cult, cu o concepție înaintată despre viață și societate, patriot plin de dragoste față de patrie.

Și am mai observat ceva: aspectul îngrijit al caietului, rîndurile scrise corect, clar, ordonat. Aceasta înseamnă că Voicu va deveni un om iubitor de frumos, cu cerințe și gusturi înalte, ordonat, perseverent, harnic — care va putea să slujească cu folos poporului.

— Cîteodată, cînd mă duc acasă, în vacanță, — spune Voicu Bibică — umblu în ladă și răsfoiesc caietele de notițe... De la un semestru la altul, de la an la an, în ele sînt adunate mai multe cunoștințe, idei mai avansate, fraze mai clare, o limbă mai bogată.

Da. Privind caietele de notițe ale lui Voicu Bibică, oglindesc dezvoltarea concepțiilor, a felului de a vedea, a posibilităților de exprimare chiar ale elevului respectiv.

Iată ce înseamnă un caiet de notițe, iată de ce notițele nu pot fi lăsate în seama întîmplării. El ne arată cum este azi și cum va fi mîine școlarul, omul.

ION PERIANU

Ajutor frățesc

GALAȚI 7 (Agerpres). — Intr-una din aceste dimineți a fost anunțată în stația C.F.R.-Galați-Largă sosirea trenului nr. 2603 care transporta din Uniunea Sovietică însemnate cantități de utilaje pentru industria noastră petroliferă și electrică, laminate, mașini agricole, autocamioane etc. Din vagoane a mai fost descărcat un număr însemnat de combine pentru recoltarea cartofilor care au fost expediate la diferite gospodării agricole de stat din țară, printre care gospodăriile de stat Roseți din regiunea București, Sînandrei-Timișoara, Vasile Roaită-Bacău, Barboși-Galați, Poarta Albă-Constanța și altele.

In stația C.F.R.-Galați-Largă sînt descărcate în fiecare zi cîte 5 garnituri de trenuri ce aduc din Uniunea Sovietică însemnate cantități de materii prime și mărfuri industriale.

Pentru termocentralele ce se construiesc în țară și pentru industria petroliferă au sosit aproape 15.600 tone de diferite utilaje: agregate de forță pentru foraj, strunguri etc. Pentru combinatele de la Hunedoara și Reșița au fost descărcate peste 2.730 tone de minereu. De asemenea, au mai sosit aproape 900 de mașini agricole: tractoare, autocombine, semănători mecanice etc., 2.600 de autocamioane, 120 de motociclete, 150 tone de medicamente și altele.

A apărut în limba romînă, revista

„TINERETUL LUMII"

nr. 2 — organ al F.M.T.D.

Acest număr cuprinde:

— Declarația secretariatului F.M.T.D.
— Tată, doresc să trăiesc încă 94 de ani!
— Scrisoare dintr-o închisoare din Iran.
— Al V-lea Festival să însemne un triumf al păcii și prieteniei.
— O nouă etapă.
— Cunoașteți țara celui de al V-lea Festival?
— Pentru Festivalul de la Varșovia.
— Aceste personalități sprijină Festivalul.
— Sportivii despre Festivaluri.
— Manifestări sportive pentru participanții la cel de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie.
— Drumul supraviețuirii civilizației.
— Concursuri culturale în cinstea celui de al V-lea Festival.
— Concursul inițiat de revista „Tineretul lumii" este susținut de diferite personalități.
— Cum a fost aleasă regină o tînără țărancă.
— Opere de artă premiate la concursul nostru cultural.
— Sărbătoarea cititorilor „Tineretului lumii" de la Stralsund.
— Tineretul din Grecia.
— O legendă din noua Anglie.
— Sandor Kocsis fără minge.
— Printre ghețarii Arcticei Centrale.
— Poezia chineză contemporană.
— Viața și lupta tinerilor din lumea întreagă.
— Filatelie.
— Șah.
— Calendar istoric.
— Ne scriu cititorii.

„Festivalul filmului maghiar"

In Capitală

Joi la cinematograful Patria din Capitală, în cadrul „Festivalului filmului maghiar". a fost prezentat filmul artistic în culori „Eu și bunicul".

Adresîndu-se deopotrivă tinerilor ca și vîrstnicilor, filmul „Eu și bunicul" stîrnește interesul spectatorilor care urmăresc cu emoție întîmplările copilului Berti, un mic vagabond și ale bunicului său, un bătrîn ursuz, gălăgios și bețiv și transformarea lor sub înrîurirea prietenilor lui Berti, într-un elev fruntaș la învățătură și un bunic optimist, plin de însuflețire tinerească.

Scenariul filmului este scris de Boris Palotai, regia aparține lui Viktor Gertler, iar muzica este compusă de Bela Csanak.

Din distribuție fac parte Gyula Gozon. artist emerit al R. P. Ungare, laureat al Premiului „Kossuth", Eva Ruttkay, Samu Balasz, laureat al Premiului Kossuth, Sandor Pethes, artist emerit al R. P. Ungare, Kalman Koletar.

La Galați

Cu ocazia celei de a 10-a aniversări a eliberării Ungariei de sub jugul fascist joi seara s-a deschis în sala Cinematografului „Mihail Eminescu" din Galați Festivalul filmului maghiar.

Despre realizările cinematografiei maghiare în lupta pentru pace, a vorbit tov. Pompiliu Neculaescu, vicepreședinte al comitetului executiv al sfatului popular regional. A fost prezentat apoi filmul artistic „Pentru 14 vieți". Printre filmele care vor fi prezentate în cadrul Festivalului se numără: „Un om teribil", „Un petec de pămînt", „Eu și bunicul" și „Doi ori doi fac cîte odată cinci".

Semnarea unui Acord între R.P.R. și R.P.F. Iugoslavia

In ziua de 7 aprilie a.c. s-a semnat la București Acordul între Republica Populară Romînă și Republica Populară Federativă Iugoslavia în legătură cu problemele hidrotehnice privind sistemele hidrotehnice și cursurile de apă de pe frontieră sau întretăiate de frontiera de stat.

Prin acordul de mai sus se înființează o Comisie hidrotehnică romîno-iugoslavă în competința căreia intră problemele legate de scurgerea apelor, regularizarea cursurilor de apă, apărarea împotriva inundațiilor și ghețurilor, precum și alte probleme privind regimul apelor de la frontiera romîno-iugoslavă.

Acordul a fost semnat din partea Guvernului Republicii Populare Romîne de ing. Mihai Semenescu, director general adjunct în Ministerul Transporturilor Navale și Aeriene, iar din partea Guvernului Republicii Populare Federative Iugoslavia de ing. Stevan Sinanovic, președintele Comisiei Federale pentru Economia Apelor.

Gazeta de perete în sprijinul însămînțărilor

Gazeta de perete a organizației P.M.R. și a sfatului popular din satul Dimieni, raionul Slobozia, nu este prea mare; încap în ea vreo patru, cinci articole. Alături de gazeta de perete se află un panou pentru popularizarea fruntașilor la însămînțări. In prezent, gazeta de perete prin conținutul articolelor sale sprijină activ buna desfășurare a însămînțărilor de primăvară. Și pînă acum gazeta de perete a oglindit problemele actuale ale satului, dîndu-și contribuția la reușita multor acțiuni.

De curînd, la gazeta de perete au apărut articole noi, legate de campania însămînțărilor de primăvară. Iar pe panoul de onoare au început să apară numele fruntașilor la însămînțările din etapa I-a.

Incă de la început noul număr al gazetei de perete a atras atenția țăranilor muncitori.

Un interes deosebit a stîrnit articolul tehnicianului agronom Petre T. Ion: „Să însămînțăm cît mai mult porumb și floarea soarelui în cuiburi așezate în pătrat".

Articolul tehnicianului agronom vorbește convingător despre faptul că metoda de însămînțare a porumbului în cuiburi așezate în pătrat aduce mari sporuri de recoltă. El dă ca exemplu gospodăria agricolă colectivă din sat care însămînțînd anul trecut porumbul în cuiburi așezate în pătrat a obținut o recoltă sporită cu 400—500 kg. la hectar.

Articolul dă și indicații practice asupra felului cum trebuie făcută însămînțarea porumbului în cuiburi așezate în pătrat.

Utemistul Petre T. Ion, tehnicianul agronom al satului, se bucură de mult respect din partea sătenilor pentru că și înainte el le-a dat multe sfaturi bune cu privire la aplicarea regulilor agrotehnice. De exemplu, el a arătat că răritatul porumbului este o metodă dăunătoare care scade producția la hectar. Și astăzi, în sat nu mai există nici o rariță. Ele au fost transformate în prășitori.

De aceea, țăranii muncitori citesc cu atenție articolul din gazeta de perete convinși că sfaturile ce le cuprinde îi vor ajuta și de data aceasta să obțină sporuri de recoltă.

Printre cei care au citit cu interes articolul este și țăranul muncitor Radu Nicolae. El este socotit printre fruntașii satului, un bun crescător de animale. Mai de mult a făcut contractări pentru îngrășarea a doi porci. Cînd se oprise în fața gazetei de perete tocmai venea de la O.R.A.C.A., unde predase conform contractului un porc îngrășat de 170 kg. Pentru porcul predat el a luat 13 lei pe kg. pentru că-l predase cu un spor de greutate ce depășea pe cea contractată. Astfel, a luat peste 2200 lei bucurîndu-se în același timp și de alte avantaje la cooperativă. Radu Nicolae mai are un porc acasă pe care-l îngrașă. El se gîndește să mai contracteze și alți porci pentru îngrășat. Ceea ce-l preocupă acum, în pragul însămînțării porumbului, este cum să mărească producția de porumb la hectar. Dacă va avea mai mult porumb va putea îngrășa mai mulți porci, va putea cumpăra mai multe lucruri. Iată de ce citește și el cu atîta atenție articolul din gazeta de perete scris de agronom.

Țăranii muncitori Ionel Negrea, Gheorghe Arsene și mulți alții, care au citit articolul la gazeta de perete sînt interesați și ei să obțină o recoltă mai bună de porumb și floarea soarelui. Pînă să înceapă semănatul porumbului mai este un răgaz de cîteva zile, mai ales că timpul se menține încă rece. Așa că cei care au citit articolul la gazeta de perete discută cum vor face ca să însămînțeze porumbul în cuiburi așezate în pătrat. Mulți s-au și hotărît pe care tarla să-și semene porumbul.

Agitatorul C. Alexandru a scris un articol despre munca plină de răspundere a fiecărui țăran muncitor pentru a însămînța la timp. Din experiența sa el vorbește despre necesitatea folosirii regulilor indicate de știința agrotehnică înaintată. El arată că experiența l-a convins că una din cele mai importante măsuri agrotehnice menite să contribuie la obținerea unor recolte îmbelșugate, este însămînțarea culturilor la timpul cel mai potrivit. „Semănîndu-le atunci cînd e vremea prielnică, plantele au putință să încolțească și să crească bucurîndu-se de soare și umezeală. De asemenea, pămîntului trebuie să-i dai hrană, adică să-l gunoiești. Dacă îngrași pămîntul, acesta îți dă în schimb știuleți mari de porumb cu bobul sănătos, floarea soarelui cu sămînță plină și uleioasă, orz, ovăz, cu spice mari", scrie el în articolul sus amintit.

Țăranii muncitori trecuți pe tabelul fruntașilor în campania însămînțărilor din prima etapă, ca Victor Stănescu, Cojocaru Vasile și alții, îndeamnă prin exemplul lor viu și pe ceilalți țărani muncitori să care gunoiul la cîmp. Azi, la intrarea în sat, prin rîpe sau pe marginea lacului nu se mai văd grămezi de gunoi, în schimb îl vezi răspîndit pe ogoare.

Președintele sfatului popular tov. Pană Gheorghe, ca un gospodar grijuliu al treburilor satului, prin gazeta de perete a adresat un îndemn către toți țăranii muncitori să semene la timpul prevăzut și să aplice regulile agrotehnice pentru a obține cel puțin 2000 kg. porumb la ha., contribuind la obținerea pe țară a celor 10 milioane de tone grîu și porumb. In același timp îi cheamă să răspundă la întrecerea pentru însămînțarea la timp.

Un articol important este și acela al utemistului Dumitru Oancea, colectorul comunal. El subliniază faptul că țăranii muncitori au tot interesul să scoată recolte bogate la hectar. Ei cunosc ce cotă trebuie să predea. Muncind bine pămîntul, vor obține recolte mari și după predarea cotelor vor avea posibilitatea să-și valorifice cît mai multe produse prin cooperație sau pe piața liberă. El a dat exemple de țărani muncitori ca Oprea Prutescu, Neculai Burlacu care îngrijindu-și bine pămîntul au obținut recolte mari predîndu-și la timp cotele după care și-au valorificat prin cooperativă și pe piața liberă însemnate cantități de produse.

Astfel, gazeta de perete aduce o contribuție însemnată în mobilizarea țăranilor muncitori pentru terminarea la timp și în bune condițiuni a însămînțărilor de primăvară.

KUHTA DARIA

Din sălile tribunalului

Tribunalul Capitalei, colegiul II penal, a judecat procesul lui Socaciu Florian, fost fabricant, fost proprietar al mai multor imobile naționalizate, terenuri și mașini, care, reușind să se strecoare într-un post de răspundere în cooperativa de producție meșteșugărească „Munca orbilor" din Capitală, a săvîrșit cu ajutorul unor complici și tăinuitori o serie de furturi și delapidări din avutul cooperativei.

Cu prilejul percheziției făcute de organele de miliție la unul din imobilele naționalizate care aparținuse infractorului, au fost găsite îngropate 350 monezi de aur, 2400 dolari și bijuterii, iar la domiciliul său cantități importante de bijuterii, stofe, diferite mărfuri și medicamente. Totodată s-a stabilit că inculpatul a sustras de la naționalizare utilaj de la fabrica al cărui proprietar fusese.

Tribunalul a condamnat pe inculpat la 12 ani închisoare corecțională pentru trafic de aur, 10 ani închisoare pentru delapidare, 5 ani muncă silnică și confiscarea totală a averii pentru sustragere de la naționalizare, 85.000 lei despăgubiri civile, dispunînd totodată confiscarea devizelor, a aurului și a celorlalte bunuri corp-delict.

Împreună cu inculpatul principal au mai fost condamnați Garabețeanu Armeneac, fost mare comerciant, cu care Socaciu trafica aurul și devizele confiscate, la 12 ani închisoare corecțională, iar ceilalți complici și tăinuitori la pedepse variind între 2—8 ani închisoare corecțională.

Scrisoare către redacție

Respectarea regulilor de circulație — o datorie cetățenească

Chiar de la începutul scrisorii pe care v-o adresez vreau să mă prezint.

Sînt sergentul de miliție Kașica Ioan și fac parte dintr-o formațiune de circulație din Direcția Miliției Capitalei. Supraveghez circulația într-un post de pe Bulevardul 1848 din Capitală.

In scrisoarea aceasta aș vrea să vă vorbesc despre cîteva probleme pe care le consider deosebit de importante.

De fiecare dată cînd încep serviciul îmi rotesc privirea de la un capăt la altul al postului meu. Atunci trăiesc un puternic sentiment de mîndrie și bucurie, gîndindu-mă la faptul că mie mi-a fost încredințată sarcina de răspundere de a asigura în acest sector desfășurarea circulației în ordine și fără accidente, a nesfîrșite șiruri de vehicule și pietoni.

In îndeplinirea serviciului sînt deseori ajutat de cetățeni care prin comportarea lor, pe stradă sau în tramvai, sînt model de urmat în ceea ce privește respectarea regulilor de circulație. Acest lucru este o dovadă grăitoare a educației noi, sănătoase, pe care o primește întreg poporul muncitor din țara noastră. Mulți tineri și în special utemiștii se găsesc întotdeauna printre acești cetățeni. Aș vrea chiar să dau cîteva exemple. Utemiști ca Preda Constantin, strungar la fabrica „21 Decembrie", Petrescu Silviu, elev al Școlii medii mixte nr. 11 din Capitală și mulți alți tineri, pietoni sau călători în vehicule de transport în comun, dovedesc că înțeleg în mod just să respecte regulile circulației, ferindu-se astfel de accidente și contribuind la buna desfășurare a transporturilor.

Din păcate însă se mai găsesc și tineri care dau dovadă de indisciplină. Ei calcă în felul acesta legalitatea populară, punîndu-și în pericol propria lor viață și împiedicînd în același timp buna desfășurare a circulației.

Așa este, de pildă, elevul Oprescu Gheorghe de la Școala medie tehnică de comerț care, ignorînd semnalul roșu al semaforului, traversează strada la voia întîmplării, după bunul lui plac. El nu vrea să țină seama de faptul că traversarea străzii pe stop înseamnă expunerea la grave pericole de accidente.

Pericolului de accidente s-a expus și tovarășul Neacșu Victor de la uzinele „23 August" care s-a urcat din mers într-un vagon de tramvai.

Am socotit de datoria mea, ca utemist, să mă adresez cu ajutorul ziarului nostru tovarășilor care urcă sau coboară din mersul tramvaiului, sau merg pe scări, amintindu-le acestora că săvîrșesc o foarte mare greșeală ce poate avea ca urmare accidente în care să-și piardă viața sau să rămînă infirmi.

Referindu-mă la acei care încalcă regulile de circulație privind călătoria în comun în tramvaie, autobuze etc., nu pot trece cu vederea comportarea tînărului Banu Vasile, sau a studentului Stoia Gheorghe de la Facultatea de agronomie. Și ei sînt printre acei ce se urcă prin ușa destinată coborîrii sau coboară prin ușa de urcare, dînd naștere astfel la busculade, provocînd întîrzieri în circulația tramvaielor, sau chiar împrejurări prielnice accidentelor.

Cred că aceste manifestări de indisciplină trebuiesc combătute cu toată hotărîrea. Tinerii trebuie să aibă o comportare ireproșabilă pe stradă, în tramvai, autobuz, sau în oricare alt mijloc de transport în comun.

Regulile de circulație trebuie cunoscute și respectate nu din teama sancțiunilor, ci din convingerea că ele ne apără de accidente și contribuie la buna desfășurare a circulației, a transporturilor.

Este necesar ca noi cei din organele Miliției Capitalei să fim și mai puternic sprijiniți de cetățeni. Tinerii, dar mai cu seamă utemiștii, prin exemplul lor personal, trebuie să creeze o opinie hotărîtă împotriva acelora care sub diferite forme ignorează aceste reguli.

Nu trebuie să uităm nici un moment că garanția evitării accidentelor și a bunei desfășurări a transportului o constituie cunoașterea, dar mai cu seamă, respectarea cu strictețe a regulilor de circulație.

KAȘICA IOAN
sergent de miliție

Frumusețea inepuizabilă a lucrurilor simple

Prin expoziția de artă aplicată a R. P. Chineze

Unul dintre cei mai originali poeți ai țării a dezvăluit zilele trecute semnificația primei primăveri din era atomică în care a intrat Republica Populară Romînă. Din ce în ce mai mulți oameni simt că trăiesc anii fără precedent în istoria omenirii — primii ani ai erei atomice; fiecare a învățat din manualele de istorie despre epoca pietrei șlefuite și neșlefuite, despre epoca bronzului și a fierului. Manualul de istorie are și fotografii ale unor asemenea obiecte create de mîna omului pe vremea cînd diabolicul concert de Paganini pentru vioară era la fel de real ca o călătorie în soare, azi...

Și totuși...

Și totuși — nici viitorul cu perspectivele sale inimaginabile, nici trecutul îndepărtat — nu pot altera cu nimic farmecul sutelor de piese expuse în vitrinele expoziției de artă aplicată a Republicii Populare Chineze.

Lutul, piatra, osul ți se descoperă parcă pentru prima oară în toată frumusețea lor. Fildeșul, lemnul, pluta, argintul sînt de nerecunoscut. Numai poeții geniali pot reîntoarce omenirii — ca inedite, proaspete, noi — sentimente des încercate, cuvinte de multe ori spuse. Poporul chinez e un poet genial!

Sînt aici poezii uimitoare în piatră, în fildeș, în mătase — imposibil de rezumat, de descris, cum e imposibil să rezumi sau să descrii „Luceafărul" lui Eminescu.

Am văzut lucrată în piatră o scenă de dragoste din „Povestea șarpelui alb". Tînărul împrumută iubitei sale umbrela, cerîndu-i să se reîntîlnească în zilele următoare... Ea se sprijină șăgalnic de însoțitoarea ei. Mișcarea e de o naturalețe cuceritoare — piatra pare pur și simplu cuvînt modelat în strofă de un poet inspirat. In vitrina alăturată sînt lucrări de piatră de Ting-Țien, capodopere ale țăranilor și țărancelor din provincia Ce Țian. Păstrînd culorile naturale ale pietrei — de la galben deschis pînă la negru vînăt, artistul popular a crestat — cu ce? cum? cît timp? — tablourile caselor sub munți, ale ciorchinilor de struguri, ale florilor pe marginea lacurilor... Casele sînt galbene, munții negri dar între aceste două culori atît de adverse — culori ale aceleiași pietre! — e o asemenea gradație a nuanțelor, încît, în cele din urmă, ele se topesc una în alta, învăluite parcă într-un abur de poezie și vrajă.

Lucrările miniaturale în fildeș intră, probabil, în acea categorie a „muncilor herculiene". Scene domestice, obișnuite, ale satului chinez, — oameni mîncînd, copii jucîndu-se, păsărelele pe case, natură — sînt cuprinse, cu un spirit de observație ascuțit, extraordinar de migălos, în mici fresce a căror perspectivă e respectată cu o siguranță de maestru. Expresii, mișcări, perceptibile cu microscopul. Ramurile copacilor, liniile caselor, obiectele, — roabe, mese, bănci — animalele, fantastica apariție a păsărelelor pe casă nu te uimesc numai prin realismul lor și poezia simplă, sobră care le străbate, ci mai ales prin finețea și meticulozitatea șlefuirii. E o dezvăluire a răbdării proprie artistului, răbdare la proporții incomensurabile, invers proporțională cu petalele minuscule ale trandafirilor din fildeș...

Numai tăvile de argint, lucrate într-un filigram care depășește cele mai desăvîrșite broderii și dantele — mai pot sta lîngă piesele de fildeș, ca monumente ale perseverenței și răbdării artistului popular chinez.

Oamenii aceștia modelează lutul de milenii. Ei cunosc olăria pictată de 4000 de ani. Obiecte din fildeș și os au fost găsite între podoabele din vremea dinastiei Iin, cu 1562 de ani înaintea erei noastre. Jadul cel verde-măsliniu era folosit în timpurile dinastiei Șang, adică cu 1066 de ani înaintea erei noastre. Lacul e cunoscut în China de 2300 de ani...

Intr-un colț al expoziției găsim portretul artistului popular U Lun-fa din orașul Țindăcian. Nu mai are fir de păr pe capul ars de soare, doar o venă groasă i se profilează impresionant din moalele capului pînă pe frunte. O bărbuță lungă și subțire — subțiată prin atîtea mîngîieri gînditoare, înaintea începerii lucrului, în timpul conceperii desenului — îți zîmbește. U Lun-fa are 75 de ani și e desenator de porțelan.

Artistul popular Ciang Cing-hu din Tien Țin lucrează cu nepoții lui, Ciang Ming și Ciang Yueh; meșteșugul lor — al figurinelor din lemn și lut — meșteșug venit de departe, de la strămoșii strămoșilor se transmite mai departe, din bunic în nepot.

Nu, arta lor nu este o artă tînără, vioaie, spumoasă. Mileniile în care a fost șlefuită, durerile poporului care a șlefuit-o, i-au dat o expresie matură, gînditoare, înțeleaptă. Se desprinde aceasta din motivele obiectelor, din culori, din modele; predomină natura calmă, gravă: pe piesele de lac sînt frecvente marea întinsă, liniștită, munții în ceață, cu un aer filozofic. Mătasa nu e colorată strident, nu vrea cituși de puțin să-ți ia ochii. Sînt culori care te pătrund încet, încet în suflet — un albastru mai ales, profund ca un acord de violoncel, — culori care vibrează îndelung. Pe broderii bogate, somptuoase ca în descrierile din basme — sînt înscrise urări de sănătate, fericire, bună stare, — cum se cuvine înțelepților. Motivele de pe vase — fără violență, de o lumină blîndă. Oamenii desenați sînt concentrați, preocupați, fără exaltări sau declamatorism, surprinși în mișcări simple, dar deosebit de sensibile. Din porțelan nesmălțuit (biscuit), a fost modelat chipul lui Liu Hu-lan, o tînără țărancă revoluționară din Sanși, ucisă la 15 ani, în 1947, de uneltele moșierilor chinezi. Fata a fost sculptată de artist cu trupul puțin aplecat înainte, încordată, cu pumnii strînși, strîngînd din dinți. Cămașa-i e atît de expresiv lucrată, încît numai prin acest amănunt vestimentar simți electrizîndu-te întreaga vibrație a fetei. Altfel — nici un gest retoric; ea vine spre tine cu pași măsurați, privindu-te în ochi și respirația-i o simți adunată în cămașă...

E o artă pusă sub semnul înțelepciunii. Să ne gîndim numai la nenumăratele metode de prelucrare a lutului — roade ale unei observații de 4000 ani asupra pămîntului și asupra sufletului omenesc. Ton Țai din Fu Cien a făcut desenele pe lut apoi a smălțuit vasul în albastru, în roșu după aceea și în cele din urmă iar desene — pe smalț... In timpul dinastiei Ming, adică între anii 1369 și 1644, desenele se făceau — după metoda lui Tai — pe smalt, vasele se ardeau la temperatură ridicată, căpătînd o transparență neobișnuită. Dar tot în provincia Ciang-Si se lucrează și după metoda lui Țing Hua: desen pe lut moale, apoi smălțuire în albastru... Fiecare modelare — altă rezonanță, alte idei în mintea artistului, noi căutări, noi frămîntări ale lutului și ale sensibilității umane și asta, timp de mii și mii de ani...

...Uimiți, febrili, oamenii noștri sînt din ce în ce mai absorbiți în discuțiile despre măreția energiei atomice. Aici, la expoziție, oamenii au în buzunare ziare cu pagini întregi despre perspectivele omenirii în lumina folosirii pașnice a energiei atomice. Explicații amănunțite despre cele mai mici particule ale atomului — alături de vise gigantice pentru cucerirea lunii; vorbim tot mai des despre planetele-surori; Jupiter, Neptun, Marte ne sînt parcă mai apropiate de la o vreme; cosmosul ne devine familiar; pămîntul, pentru prima oară capătă atît de precis conștiința de PLANETĂ!...

Și totuși...

Și totuși — în această uriașă ridicare la pătrat — e surprinzător, minunat de surprinzător să revii la frumusețea lucrurilor simple de pe pămînt. La frumusețea pietrii. A lutului. A lemnului. A ierbii. A mătăsii. A fildeșului... Nu s-a consumat frumusețea lor și nu se va consuma — după cum o dovedește această expoziție — pentru că frumusețea lor este și în mîinile acestui popor de artiști uimitori.

CORNEL STANCA

Incheierea conferinței lucrătorilor din agricultură din zona centrală fără cernoziom a U.R.S.S.

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite: La 7 aprilie, în marele palat al Kremlinului s-a închis conferința lucrătorilor din agricultură din regiunile și republicile autonome din zona centrală fără cernoziom. La conferința care a durat trei zile, au participat 2.200 persoane — conducători și fruntași din colhozuri, sovhozuri și stațiuni de mașini și tractoare, agronomi, zootehnicieni, activiști de partid și sovietici, precum și oameni de știință. La conferință au luat parte N. A. Bulganin, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, N. S. Hrușciov, A. I. Kiricenko, P. N. Pospelov, M. A. Suslov.

La încheierea conferinței, N. S. Hrușciov, prim-secretar al Comitetului Central al P.C.U.S., a rostit o amplă cuvîntare.

Participanții la conferință au adoptat textul unei chemări către toți lucrătorii din agricultură din zona centrală fără cernoziom a R.S.F.S.R., în care îi îndeamnă să lupte cu perseverență pentru crearea unui belșug de produse agricole în Uniunea Sovietică.

Concertul de la Teatrul Mare al U.R.S.S.

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite: La 6 aprilie, la Teatrul Mare al U.R.S.S. a avut loc un concert în cinstea participanților la conferința lucrătorilor din agricultură din regiunile și republicile autonome din zona centrală fără cernoziom a U.R.S.S.

Concertul a fost deschis de corul de stat de cîntece populare ruse „Piatnițki".

Au fost de față la concert N. A. Bulganin, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, N. S. Hrușciov, A. I. Kiricenko, P. N. Pospelov, M. A. Suslov.

În legătură cu demisia lui Churchill

MOSCOVA 7 (Agerpres). — Ziarul „Pravda" publică sub semnătura lui I. Aleksandrov un articol intitulat „În legătură cu demisia lui Churchill".

Autorul arată că Churchill a demisionat din postul de prim-ministru în momentul cînd n-au rămas decît puține săptămîni pînă la alegerile parlamentare generale care, după cum se afirmă, vor avea loc în luna mai. Totuși, demisia lui Churchill din postul de prim-ministru nu a făcut senzație, nu a uimit pe nimeni în Anglia.

Vorbind despre cauza demisiei, autorul scrie că nu este vorba despre vîrsta lui Churchill, care în noiembrie anul trecut a împlinit 80 de ani, ci de faptul că Churchill s-a dovedit a fi „în afara jocului", reputația sa ca om de stat a fost compromisă în așa măsură încît el a devenit o adevărată piedică în calea promovării politicii partidului conservator în ajunul alegerilor și de aceea el este trecut pe un plan secundar.

Churchill a suferit un eșec în domeniul politicii externe, deoarece nu a ținut seama de cererile poporului englez care a insistat asupra luării unor măsuri eficiente în vederea înlăturării cauzelor încordării internaționale.

Declarația făcută recent de Churchill în Camera Comunelor în favoarea folosirii armelor atomice și cu hidrogen, într-un moment cînd popoarele cer insistent interzicerea acestor arme, continuă autorul, a dat o lovitură și mai mare influenței sale. Concesiile făcute în permanență de Churchill cercurilor americane au stîrnit o nemulțumire serioasă în țară.

Cercurile imperialiste ale Angliei au acceptat demisia primului ministru, deoarece pentru ei Churchill și-a pierdut treptat valoarea ca om politic. El și-a pierdut autoritatea politică în țară.

Conferința asiatică pentru slăbirea încordării în relațiile internaționale

DELHI 7 (Agerpres).—TASS transmite: După cum s-a anunțat, la 6 aprilie, s-a deschis la Delhi într-un cadru festiv conferința țărilor asiatice pentru slăbirea încordării în relațiile internaționale.

Conferința a ales ca președinte al primei ședințe pe doamna Rameshwari Nehru, eminentă militantă pe tărîm social din India.

Într-o scurtă cuvîntare, președintele consiliului municipal din Delhi, R. N. Roarval, a salutat în numele locuitorilor din Delhi pe delegații întruniți în capitala Republicii Indiene. D-na Rameshwari Nehru, președinta Comitetului indian de pregătire a conferinței, a rostit cuvîntarea de deschidere.

Salutînd călduros pe oaspeți, Rameshwari Nehru a spus: Conferința noastră a fost convocată ca urmare a năzuințelor comune ale oamenilor simpli și eforturilor tuturor țărilor participante. De aceea, vom examina problemele din punctul de vedere al omului simplu și vom căuta soluții pornind de la același punct de vedere. Piatra unghiulară a principiilor noastre o constituie următoarele cinci principii: respectul mutual al integrității teritoriale și al suveranității; neagresiunea; neamestecul în treburile interne a altor țări; egalitate și avantaje reciproce și coexistență pașnică. Ele au fost formulate anul trecut în fața întregii lumi cînd cei doi mari prim-miniștri, al Chinei și Indiei, s-au întîlnit și au semnat declarația comună de prietenie dintre cele două țări.

D-na Nehru a subliniat că, la adoptarea hotărîrilor, participanții la conferință trebuie să se gîndească în primul rînd la binele popoarelor și să caute să obțină înlăturarea regimului colonial sub orice formă.

În continuare, Rameshwari Nehru a declarat: „Nu pot încheia fără să amintesc despre progresele remarcabile a descoperiri științifice din lumea occidentală. Știința, care are posibilități nelimitate de a contribui la bunăstarea și fericirea omului este folosită pentru exterminarea unor oameni nevinovați. Se inventează și se folosesc din ce în ce mai multe tipuri de arme nucleare îngrozitoare. Este necesar ca toate popoarele lumii să obțină prin eforturi unite interzicerea folosirii oricărei arme nucleare. Energia nucleară produsă trebuie folosită numai în scopuri industriale".

Șeful delegației japoneze, Dzitiro Matsumoto, membru în Camera Consilierilor a Japoniei, a salutat cu căldură cele cinci principii ale coexistenței pașnice.

După cuvîntul delegaților din Vietnam, Franța, R.P.D. Coreeană, N. Tihonov, șeful delegației Uniunii Sovietice, a transmis din partea delegației sovietice și a întregului popor sovietic un fierbinte salut reprezentanților popoarelor Asiei și marelui popor indian. El a vorbit despre rolul important al popoarelor Asiei în apărarea păcii generale. Tihonov a spus că la succesul conferinței de la Geneva a contribuit faptul că au participat reprezentanții țărilor asiatice. În această ordine de idei, Tihonov a subliniat nedreptatea strigătoare comisă față de Republica Populară Chineză de Statele Unite din a căror vină China nu este reprezentată pînă astăzi în O.N.U.

N. Tihonov a vorbit pe larg despre însemnătatea celor cinci principii, subliniind că ele constituie baza relațiilor normale între state.

Tihonov a declarat în continuare că Uniunea Sovietică s-a conformat și se conformează neabătut principiului coexistenței pașnice și întrecerii economice între cele două sisteme — socialist și capitalist.

Luînd cuvîntul, șeful delegației Republicii Populare Chineze, Go Mo Jo, președintele Academiei de Științe a R. P. Chineze, și-a exprimat convingerea că conferința va ajuta la realizarea unei mai bune înțelegeri între popoarele Asiei în vederea întăririi solidarității lor, contribuind totodată la micșorarea încordării internaționale și la menținerea păcii în Asia.

După cuvîntarea delegatului R. P. Mongole, prima ședință a luat sfîrșit.

În legătură cu problema relațiilor sovieto-japoneze

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite:

După cum s-a anunțat în presă, la 16 februarie reprezentantul sovietic la Tokio, A. I. Domnițki, a făcut o declarație primului ministru al Japoniei, Hatoyama, ca răspuns la nota din 5 februarie a observatorului permanent al Japoniei pe lîngă O.N.U., ambasadorul Savada. În această declarație se arăta că guvernul sovietic a primit cu satisfacție declarația cuprinsă în nota observatorului japonez în care se arăta că este de acord cu propunerea guvernului sovietic de a proceda la un schimb de păreri în problema unor eventuale măsuri în direcția normalizării relațiilor japono-sovietice, și că este gata să înceapă tratative în acest scop.

La 23 februarie ambasadorul japonez Savada a remis reprezentantului sovietic la O.N.U., A. A. Sobolev o notă de răspuns a guvernului japonez. În această notă guvernul japonez declara că este gata să înceapă tratative în problema normalizării relațiilor japono-sovietice și că este de părere ca New Yorkul să fie ales ca loc pentru ținerea acestor tratative.

La 4 aprilie reprezentantul sovietic la Tokio, A. I. Domnițki, s-a întîlnit cu dl. Matumoto, reprezentant al guvernului japonez, căruia i-a remis următoarea declarație:

„Pentru a fi remisă primului ministru al Japoniei, dl. Hatoyama.

La 23 februarie, observatorul japonez de pe lîngă O.N.U. ambasadorul Savada, a remis reprezentantului permanent al U.R.S.S. la O.N.U., ambasadorul Sobolev, o notă în legătură cu locul proiectatelor tratative cu privire la normalizarea relațiilor sovieto-japoneze.

După ce a studiat sus menționata notă a guvernului japonez, guvernul sovietic, a ajuns la concluzia că în condițiile create pentru ducerea tratativelor sovieto-japoneze este recomandabil să fie aleasă una din capitalele țărilor direct interesate, și anume Tokio sau Moscova. Guvernul sovietic ia totodată în considerare faptul că în declarația primului ministru dl. Hatoyama făcută în orașele Fukuoka și Kagosima (la 5 și 7 februarie) se vorbea despre posibilitatea ca tratativele sus menționate să fie duse la Moscova sau Tokio. Tot în acest sens s-au exprimat și reprezentanții părții japoneze în cadrul convorbirilor avute la Tokio cu reprezentantul sovietic.

În legătură cu cele mai sus menționate, guvernul sovietic ar dori să cunoască părerea guvernului japonez cu privire la ținerea la Moscova sau Tokio a tratativelor sovieto-japoneze în problema normalizării relațiilor".

Pînă în prezent nu a fost primit încă răspunsul guvernului japonez la Declarația guvernului sovietic din 4 aprilie.

Cu toate acestea, potrivit relatărilor presei străine, declarația sus menționată a guvernului sovietic a fost discutată la 6 aprilie în cadrul unei ședințe a Comisiei pentru afacerile externe a Camerei Inferioare a Parlamentului japonez. În declarația la această ședință, dl. Sighemitu, ministrul Afacerilor Externe al Japoniei, referindu-se la cuprinsul Declarației guvernului sovietic a spus printre altele că, în cadrul convorbirilor cu reprezentantul sovietic la Tokio, reprezentanții părții japoneze nu ar fi vorbit despre posibilitatea ca tratativele sovieto-japoneze să fie duse la Moscova sau Tokio.

După cum a devenit cunoscut, această afirmație a d-lui Sighemitu nu corespunde faptelor. În cursul întrevederilor care au avut loc cu reprezentantul sovietic, A. I. Domnițki, reprezentanții părții japoneze s-au exprimat de fapt în sensul ca tratativele cu privire la normalizarea relațiilor sovieto-japoneze să poată avea loc la Moscova sau Tokio.

Cu privire la poziția puterilor occidentale în problema austriacă

VIENA 7 (Agerpres). — TASS transmite: La 6 aprilie, înalții comisari ai Angliei, S.U.A. și Franței au înmînat cancelarului austriac Julius Raab o declarație comună în legătură cu apropiata călătorie a delegației guvernamentale austriace la Moscova. „Guvernele Statelor Unite ale Americii, Franței și Marii Britanii — se spune în declarație — sînt de părere că propunerile guvernului sovietic conțin de fapt posibilități pentru restabilirea libertății și independenței Austriei".

În declarație se subliniază că problema tratatului de stat cu Austria privește toate cele patru puteri. Autorii declarației propun ca problema tratatului cu Austria să fie discutată în cadrul unei conferințe a ambasadorilor celor patru puteri care să aibă loc la Viena după întoarcerea delegației guvernamentale austriace de la Moscova.

COMUNICATUL AGENȚIEI AUSTRIACE DE PRESĂ

VIENA 7 (Agerpres). — TASS transmite: Agenția austriacă de presă a transmis la 6 aprilie un comunicat oficial în care se arată că „declarația celor trei puteri occidentale este primită de partea austriacă cu satisfacție".

„Întrucît guvernul austriac își dă seama că tratatul de stat poate fi încheiat numai pe baza unui acord între cele patru puteri — se spune în comunicat — el consideră că scopul principal al călătoriei sale este să obțină un asemenea rezultat, pentru ca după înapoierea delegației guvernamentale austriace de la Moscova cele patru puteri ocupante să se întrunească din nou la masa tratativelor".

Scurte știri

● Delegația guvernamentală a Uniunii Sovietice, în frunte cu K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., mareșal al Uniunii Sovietice, care a participat la sărbătorirea celei de a 10-a aniversări a eliberării Ungariei de către Armata Sovietică, a plecat la Moscova.

● La 6 aprilie a părăsit Tirana plecînd spre Uniunea Sovietică, delegația Sovietului Suprem al U.R.S.S. care a asistat la lucrările celei de a doua sesiuni a Adunării Populare a Republicii Populare Albania.

● La 6 aprilie s-au împlinit șapte ani de la semnarea tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală între U.R.S.S. și Finlanda. Cu prilejul acestei aniversări, la 6 aprilie, la Moscova a avut loc o reuniune organizată de Asociația unională pentru relațiile culturale cu străinătatea, Consiliul Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică și Ministerul Culturii al U.R.S.S.

● Potrivit cifrelor publicate la 5 aprilie de Comitetul chinez pentru strîngerea de semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii, pînă la această dată Apelul a fost semnat în China de 400.505.997 persoane.

● Sub președinția reprezentantului Uniunii Sovietice, A. A. Sobolev, a avut loc o ședință a Consiliului de Securitate. Ședința a fost convocată la cererea reprezentantului Israelului expusă într-o scrisoare adresată Consiliului de Securitate la 4 aprilie. În această scrisoare este vorba de noi incidente care au avut loc la frontiera israeliano-egipteană și pe linia de demarcație.

După ce a ascultat plîngerea Israelului, Consiliul de Securitate a hotărît să amîne ședința pînă la primirea unui raport cu privire la aceste incidente din partea comisiei mixte israeliano-egiptene de armistițiu.

● După cum transmite corespondentul agenției United Press președintele Braziliei, Cafe Filho, a primit demisia tuturor membrilor cabinetului său. Corespondentul declară că, după toate probabilitățile, criza a fost provocată de cauze politice „în legătură cu alegerile prezidențiale care urmează să aibă loc în octombrie".

● După cum anunță agenția France Presse, guvernul indian a refuzat să permită unei expediții americane să viziteze regiunea Harvala din Himalaia, regiune situată între India și Tibet.

La deschiderea Congresului U.J.R.F.

Tineretul francez trăiește zilele acestea un eveniment de seamă: cel de al V-lea Congres al Uniunii Tineretului Republican Francez (U.J.R.F.) organizația combativă, revoluționară care înmănunchează aspirațiile tineretii de pe întinsul bătrînei Franțe.

Congresul, care se va desfășura între 8 și 11 aprilie la Montrouge (Seine) are pe ordinea de zi următoarele puncte:

1) Pentru un tineret fericit într-o Franță liberă, puternică și pașnică!

2) Revizuirea statutului U.J.R.F.

3) Alegerea Comitetului Național al U.J.R.F.

Cu prilejul lucrărilor Congresului se va sărbători și cea de a 10-a aniversare a întemeierii Uniunii Tineretului Republican Francez.

În mijlocul frămîntărilor adînci ale vieții politice, în mijlocul protestului pe care majoritatea poporului îl ridică împotriva trădării guvernanților, tineretul francez își afirmă tot mai hotărît dorința sa de pace, de viață liberă și creatoare.

Nu s-au șters — și nu se vor putea șterge niciodată — din amintire răpăitul tobelor și cadența lugubră a cizmelor hitleriste pe pămîntul Franței și tinerilor în loc să li se vorbească despre frumusețea vieții, li se vorbește despre război. În loc de școli, li se oferă tranșee, iar în loc de pîine, tunuri.

Dar tinerii cinstiți francezi nu se lasă înșelați. Ei condamnă cu hotărîre politica de subjugare și asuprire a altor popoare promovată de cercurile reacționare din Statele Unite și din Franța.

La redacția ziarului „L'Avant Gardé" sosesc scrisori de la tineri de cele mai diverse profesiuni. Jean Lienard, de 23 ani, muncitor într-o uzină din Gennevilliers își descrie în cîteva rînduri viața sa mizeră și proiectele de viitor, sintetizînd astfel situația a zeci de mii de compatrioți. Îndrăgostit de marinărie a reușit să intre, în 1950, la o școală de marină din Havre. Rămînînd însă singurul sprijin al familiei, după moartea tatălui, a fost silit să-și părăsească visul și să intre într-o fabrică. Aici a intrat în rîndurile U.J.R.F. Acum are două mari visuri: să poată participa la Festivalul de la Varșovia și să se întoarcă la meseria pe care a părăsit-o cu cinci ani în urmă: „iubesc călătoriile, vreau să navighez pe valuri, să cunosc toate țările lumii... Dar nu voi uita să-mi întemeiez un cămin într-o lume liberă, o lume de pace și frăție".

Exprimate atît de simplu și de convingător, gîndurile lui Jean Lienard arată că tineretul francez este hotărît să-și croiască drum spre o viață mai bună, spre pace, alături de întregul popor.

Delegații la „Congresul Primăverii Franței" își vor spune cuvîntul lor, plin de entuziasm tineresc. Ei vor ca tinerii francezi să poată învăța, să poată munci, să se poată bucura de viață, ei vor să alunge spectrul hidos al războiului. Alături de părinții și frații lor, ei asaltează fără încetare pozițiile acelor cercuri care înhamă Franța la carul războiului imperialist. Și mai puternic se va face auzit în timpul Congresului glasul de protest al tineretului francez împotriva nefastelor acorduri de la Londra și Paris, împotriva politicii cercurilor reacționare franceze care cu puțin timp în urmă au consimțit prin ratificarea susamintitelor acorduri la reînvierea militarismului german — vechi dușman al Franței.

Glorioasele tradiții ale poporului francez sînt nemuritoare, ele vorbesc despre pace, cultură, despre lupta necurmată pentru fericire. Spre îndeplinirea acestor visuri se îndreaptă toate energiile tinerilor francezi.

Noi, tinerii liberi ai unei țări libere, trimitem prietenilor noștri întruniți la Montrouge, salutul inimii noastre și le dorim succes în greaua și nobila lor luptă pentru pace și un viitor fericit.

Un emigrant ucrainean dorește să se înapoieze în patrie

BERLIN 7 (Agerpres). — A.D.N. transmite: După cum a comunicat Ministerul Afacerilor Interne, emigrantul ucrainean prof. Vladimir Vasilaki, sosit din Germania occidentală, a adresat autorităților Republicii Democrate Germane rugămintea de a i se acorda azil în R.D. Germană pentru ca el să poată să soluționeze problemele legate de înapoierea sa în patrie.

Prof. Vladimir Vasilaki a fost președintele centrului de coordonare antisovietic al emigranților, înființat în 1954 de serviciul de spionaj american sub denumirea „Liga organizațiilor antibolșevice ale popoarelor Uniunii Sovietice", conducătorul organizației ucrainene antisovietice a emigranților „Ukrainski vizvolnii ruh", precum și redactor responsabil al ziarului emigranților „Nova Ukraina", care apare la München.

În scrisoarea sa adresată guvernului Republicii Democrate Germane, prof. Vladimir Vasilaki declară printre altele:

„Deoarece am devenit profund conștient de faptul că „activitatea politică" pe care am desfășurat-o, este îndreptată împotriva poporului ucrainean și a întregului popor sovietic și servește doar imperialiștilor americani, am luat hotărîrea de a rupe legăturile cu americanii, de a pune capăt „activității politice" pe care am dus-o împotriva lagărului democrat și, dacă se va ivi un prilej, de a lua parte activă la demascarea activității subversive a imperialiștilor americani și a organizațiilor antisovietice de emigranți conduse de ei".

Guvernul R.D. Germane a satisfăcut rugămintea lui Vladimir Vasilaki și i-a acordat azil pînă la soluționarea problemei înapoierii lui în patrie.

Greva muncitorilor de la tipografiile londoneze continuă

LONDRA 7 (Agerpres). — TASS transmite: Greva electricienilor și mecanicilor de la tipografiile din Londra continuă de două săptămîni. Singurul ziar care a apărut la 7 aprilie la Londra este organul partidului comunist din Marea Britanie ziarul „Daily Worker". Personalul tehnic al acestui ziar nu participă la conflictul dintre greviști și Asociația proprietarilor de ziare. Totuși ziarul nu a apărut cîteva zile din cauza piedicilor ridicate de conducerea de dreapta a sindicatului zețarilor. La 7 aprilie însă, în urma tratativelor dintre redacție și acest sindicat, ziarul „Daily Worker" a fost din nou tipărit.

La Londra apar de obicei ziare cu un tiraj zilnic de 20 milioane exemplare. Prin urmare în cele 13 zile de cînd a început greva muncitorilor de la tipografiile londoneze, nu au fost tipărite 260 milioane exemplare. Săptămînalul „World Press News" subliniază că „niciodată în presa engleză nu s-a creat o situație atît de serioasă".

TELEGRAMĂ

Către
Comitetul Central al Partidului Comunist din Olanda.

AMSTERDAM

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn trimite un salut călduros celui de-al 17-lea Congres al Partidului Comunist din Olanda.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn urează Partidului Comunist din Olanda succes în munca pe care o duce pentru unitatea de acțiune a clasei muncitoare, pentru apărarea intereselor vitale ale oamenilor muncii, pentru mobilizarea tuturor forțelor democratice și patriotice din Olanda, în lupta împotriva reînvierii militarismului german, pentru pace și colaborare între popoare.

**COMITETUL CENTRAL
AL
PARTIDULUI MUNCITORESC ROMIN**

SPORT

După primul tur șahiștii romîni conduc în întîlnirea cu reprezentativa Franței

Joi după amiază a început în sala sporturilor Floreasca meciul de șah dintre echipele reprezentative ale R.P.R. și Franței.

Primul tur al meciului s-a caracterizat printr-o luptă dîrză. Scorul este de $3^1/_2$—$2^1/_2$ în favoarea echipei R.P.R. dar șahiștii romîni au avantaj în cele 4 partide întrerupte.

La prima masă, maestrul francez Muffang a cîștigat la Troianescu care a comis o greșeală și n-a mai putut salva partida. O frumoasă partidă de atac a cîștigat Bălănel în fața cunoscutei maestre internaționale Chaude de Silans. Cea mai interesantă partidă a rundei s-a desfășurat între campionul Parisului, Burnstein și maestrul Ciocîltea. După ce a avut avantaj, șahistul francez a comis o serie de inexactități, reușind totuși să forțeze remiza prin șah etern. Seimeanu l-a făcut mat pe Aubert iar Mititelu l-a învins pe Roland după o remarcabilă partidă pozițională.

Soos a pierdut partida cu Sansas deși la un moment dat avea doi pioni în plus. Costea și Erdely au cîte un pion mai mult în partidele respective cu Bergraser și Pillon. Cu avantaj au întrerupt Ghițescu la Penel și Alexandrescu la Ravinet.

Astăzi, de la ora 16, se dispută în sala Floreasca partidele întrerupte.

Pentru interzicerea armelor de exterminare în masă!

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarul „Pravda" publică „Principalele idei ale cuvîntării rostită recent la Paris de Jolliot Curie, președintele Consiliului Mondial al Păcii, în cadrul ședinței de închidere a Adunării naționale a forțelor iubitoare de pace din Franța".

Cuvîntarea lui Jolliot-Curie la închiderea Adunării naționale a forțelor iubitoare de pace din Franța

— Adunarea națională a forțelor iubitoare de pace, întrunită în această sală, a spus Jolliot Curie, a discutat problemele care stau în fața tuturor francezilor ferm hotărîți să restabilească independența țării lor și să împiedice dezlănțuirea unui nou și groaznic conflict mondial. Ținînd seama de experiența activității noastre din trecut, trebuie să definim acum orientarea și formele acțiunilor noastre viitoare.

Obiectul discuțiilor uneia din comisiile dvs, a continuat Jolliot Curie, a fost o problemă foarte importantă căreia aș dori să-i consacru cîteva observații — este vorba despre problema atomică.

Însușirea tehnicii eliberării energiei nucleare este în istoria omenirii un eveniment de mare importanță, ea este comparată adesea cu descoperirea focului.

Energia atomică este în stare să ne aducă cel mai mare bine dar, după cum a arătat just Pierre Curie, dînd-o „în miinile criminale care împing popoarele la război" ea poate de asemenea să aducă distrugeri uriașe...

Amintind că în august 1945 forțele militare aeriene americane au aruncat prima bombă atomică asupra orașului japonez Hiroșima, Jolliot Curie a subliniat în continuare că acest act a stîrnit încă pe atunci indignarea opiniei publice și proteste vehemente.

Este absolut normal, a spus Jolliot Curie, că tocmai oamenii de știință au fost primii care au sezisat pericolul ivit.

În această ordine de idei, Jolliot Curie a amintit că cunoscutul savant Einstein a subliniat încă în 1950 primejdia pe care o prezintă faptul că saturarea atmosferei cu elemente radioactive în urma exploziilor termo-nucleare, vorbind teoretic, poate avea consecințe foarte grave. Totodată, Jolliot Curie a subliniat că anumite cercuri, denaturînd declarațiile făcute în această problemă de eminenți oameni de știință, „seamănă o panică primejdioasă, considerînd aceste declarații ca preziceri ale unui sfîrșit grabnic și precis al lumii".

În actuala situație de încordare internațională, a spus în continuare Jolliot Curie, se desfășoară o propagandă care pe de o parte încearcă să acrediteze ideea superiorității covîrșitoare a S.U.A. în domeniul armei termo-nucleare, iar pe de altă parte răspîndește pe scară largă teama în fața posibilităților de pustiire pe care poate s-o producă această armă. Această propagandă este o armă a războiului rece, folosită în scopul șantajului de tot felul.

Jolliot Curie a subliniat că pe de o parte prin acest șantaj se fac încercări de a „crea un spirit de cruciadă" și de a convinge „diferitele guverne" să rămînă în cadrul unei anumite coaliții militare. Pe de altă parte prin șantaj atomic, se fac încercări de a sili popoarele „să cedeze în fața unor pretenții nejustificate".

În aceeași ordine de idei, Jolliot Curie a atras atenția asupra următoarei manevre perfide a ațîțătorilor la un război atomic: Făcînd zarvă în jurul bombei termo-nucleare și trîmbițînd neîncetat „puterea ei fantastică", ei încearcă în același timp să lase în umbră „bomba atomică obișnuită", să minimalizeze efectul ei destructiv și să oblige opinia publică din diferite țări, între altele și din S.U.A., să admită folosirea acestei bombe în cazul izbucnirii unui conflict „local" sau „general". Nu este întîmplător faptul că în ultimul timp s-a făcut zarvă în jurul folosirii „tactice" a bombelor atomice „mici". Este vorba în special de bombele experimentate în prezent în statul american Nevada, cărora inventatorii lor au avut nerușinarea să le dea nume pașnice: „Micuțul" sau „Unchiașul" pentru a adormi opinia publică și a populariza ideea unui război atomic.

Trebuie să demascăm cu curaj toate aceste încercări de otrăvire a opiniei publice, a subliniat Jolliot Curie. Pentru a împiedica opinia publică să devină victima unei asemenea otrăviri, ea trebuie să fie informată cît mai exact asupra adevăratelor proporții ale primejdiei și în același timp să se propună soluții care să permită preîntîmpinarea primejdiei. Nu poate exista panică nici chiar atunci cînd există cea mai mare primejdie dacă fiecare cunoaște drumul pe care trebuie să-l urmeze pentru a evita catastrofa!

Astăzi cei care tind spre război încearcă din nou să pună pe ordinea de zi problema folosirii armei atomice, legănîndu-se cu speranța că manevrele mai sus descrise ale ațîțătorilor la război vor adormi vigilența opiniei publice.

Cunoaștem oameni care adoptă în această situație poziția unui fatalism resemnat, poziție care nu poate fi justificată prin nimic, prin absolut nimic. Este greșit să afirmăm că omul nu poate face nimic pentru a preîntîmpina o primejdie care îl amenință!

Trebuie să explicăm neîncetat că omul care a deschis calea folosirii puternicelor mijloace ale energiei atomice este în stare să împiedice folosirea ei în scopuri destructive. Repet că există o soluție a problemei — această soluție a fost propusă în Apelul Consiliului Mondial al Păcii adoptat la Viena, și înfăptuirea ei depinde de fiecare dintre noi.

Există și o altă poziție paradoxală și periculoasă care are destul de mulți adepți. Ea poate fi expusă în felul următor: Întrucît un război cu folosirea bombelor termo-nucleare ar putea, chipurile, să atragă după sine pieirea omenirii, teama în fața acestei pieiri va preîntîmpina războiul în genere; rezultă așa dar că bomba cu hidrogen ar fi... o garanție a păcii și nu există deci motiv de a lupta pentru interzicerea ei.

Acest „argument" a fost adus nu odată de către cei care caută orice pretext pentru a se eschiva de la îndeplinirea datoriei lor cetățenești. El este folosit de asemenea de către cei care ar vrea să pună frîu opiniei publice și să capete mînă liberă pentru desfășurarea unei cruciade împotriva țărilor cu un regim social care nu le este pe plac.

A considera bombele termo-nucleare ca o garanție a păcii, înseamnă a urma calea cursei înarmării, calea producției, experimentării și stocării celor mai ucigătoare tipuri de arme atomice, ceea ce este periculos prin sine însuși.

În aceasta rezidă primejdia principală pe care nu trebuie s-o uităm.

Ceea ce trebuie să înfăptuim în numele păcii este distrugerea neîntîrziată a stocurilor existente de arme atomice și interzicerea controlată a producției lor.

Sînt încredințat că aceste revendicări venind din partea tuturor păturilor sociale ale populației și exprimate cu o mare forță vor fi ascultate de guverne și vor exercita o influență asupra lucrărilor comisiei Organizației Națiunilor Unite pentru dezarmare.

Trebuie să acționăm însă repede deoarece nu trece nici o săptămînă fără ca opinia publică din anumite țări să nu fie supusă influenței unor declarații amenințătoare din partea unor generali, amirali, parlamentari, membri ai guvernelor. Judecînd cu cea mai strictă obiectivitate apare limpede că aceste declarații, aceste proiecte amenințătoare pornesc dintr-o singură parte — aceea care neagă posibilitatea coexistenței pașnice a diferitelor regimuri și care tinde să propage ideea unei cruciade împotriva unui regim care nu-i este pe plac. Această parte încearcă să prezinte lucrurile ca și cum o cruciadă cu folosirea armelor atomice i-ar fi necesară pentru a menține și extinde propriul ei regim.

Declarațiilor instigatoare-isterice ale „acestei părți", Jolliot Curie i-a opus „avertismentele" calme și ferme „formulate în U.R.S.S. de către personalități cu răspundere".

În continuare Jolliot Curie a declarat:

Va fi util să arătăm că cei care vor să dezlănțuie un război atomic ca cruciadă pentru distrugerea unui regim care se deosebește de propriul lor regim, s-au înșelat crunt. În aceste condiții propriul lor regim nestabil și mai puțin sprijinit de către popor s-ar prăbuși în urma greutăților de ordin material și moral — consecințe ale distrugerilor pricinuite de arma atomică, independent de faptul că aceste greutăți ar fi suportate de populația țărilor beligerante. Exemplele ultimelor două războaie în care pustiirile au fost provocate de tipurile de arme clasice, mai puțin ucigătoare, constituie un avertisment.

Spectacolele de azi

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.: Traviata; **Teatrul de Stat de Operetă:** Lăsați-mă să cînt; **Teatrul Municipal:** Don Carlos; **Teatrul Național „I. L. Caragiale" (Sala Comedia):** Doamna nevăzută; **Teatrul Armatei (Sala din B-dul Magheru):** Mașenka; **Teatrul Armatei (Sala din Calea 13 Septembrie):** Vlaicu Vodă; **Studioul actorului de film „C. Nottara":** Steaua Sevillei; **Teatrul Muncitoresc C.F.R. (Giulești):** Tania; **Teatrul Tineretului:** David Copperfield; **Ansamblul de Estradă (Sala din Calea Victoriei):** Concert de muzică distractivă Edmond Deda.

CINEMATOGRAFE: Patria: Festivalul filmului maghiar: Eu și bunicul; **Republica, București, Libertății:** Directorul nostru, Pui de șoimi; **Gh. Coșbuc:** Prieteni primejdioase; **Înfrățirea între popoare, 23 August, Olga Bancic:** Vrăjitoarele; **Maxim Gorki:** Ucenicia vieții, Cu pumnul în masă și Ulcica fermecată; **Tineretului, Elena Pavel, Gh. Doja:** Ospățul lui Baltazar; **Timpuri Noi:** Sportul nr. 11, Călirea copiilor mici, Pionieria nr. 12, Alenușca și frățiorul ei; **Lumina:** Departe de Moscova; **Victoria:** Alexandr Matrosov; **Alex. Popov:** Expresul de Nurnberg, Gelozia bat-o vina; **8 Martie:** Arena celor curajoși; **Vasile Roaită, Unirea, Rahova:** Dama cu camelii; **Cultural:** Iepurașii cei isteți; **Constantin David:** Ordinul Anna; **Alex. Sahia, I. C. Frimu:** Cazul dr. Wagner; **Flacăra:** Scăpat din ghiarele demonului; **T. Vladimirescu:** Prințesa trufașă; **Aurel Vlaicu:** Omul cu 1000 de fețe; **Munca:** Școala curajului; **Arta:** Stiletul; **Popular:** Circul; **M. Eminescu:** Jucătorul de rezervă; **Miorița:** Aventurile vasului Bogatîr; **Moșilor:** Nunta n-a avut loc; **Donca Simo:** Un vals vienez; **Ilie Pintilie:** Castelul de cărți; **8 Mai:** Desfășurarea, ...Și Ilie face sport; **Volga:** Din Argentina în Mexico; **1 Mai:** Chemarea destinului; **N. Bălcescu:** Parada tinereții și Căsuța noastră; **Boleslaw Bierut:** Roma, orele 11.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.61.00. Secția scrisori Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".